

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet och lag om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet. Genom den föreslagna lagen upphävs en författning med samma namn som har varit i kraft sedan 2007.

Den nya lagen syftar till att förenkla och effektivisera systemet med understöd avsett för att utveckla företagsverksamheten samt att höja systemets effekter. Lagförslaget har till de centrala delarna samband med att Europeiska unionens strukturfondsperiod 2014–2020 börjar vid ingången av 2014. Fast bestämmelserna föreslås bli ändrade till många delar, ska huvudlinjerna för lagstiftningen kvarstå på nuvarande sätt.

Understödssystemet ska i framtiden utgöras av två understödsformer, dvs. understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö. Med understöden enligt den föreslagna lagen ska den ekonomiska tillväxten, sysselsättningen, företagets konkurrenskraft samt andra näringspolitiska mål främjas. Avsikten är att de nämnda målen ska nås genom att understöd beviljas speciellt för startande av, tillväxt i och utvecklande av små och medelstora företag. Vid beviljandet av understöd ska målen för Europeiska unionens och den nationella region- och strukturpolitiken samt konkurrensaspekter beaktas.

I understödssystemet ska skapas klarhet bland annat genom att kombinera och avsluta nuvarande understödsprogram. Av de nuvarande understöden för utvecklande av företag ska man slopa understödet för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder samt understödet för investeringar i en bybutik som separata understödsformer. Avsikten med ändringen är att förenkla understödssystemet samt att skapa mer helhetsbetonade och mer omfattande projekt som utvecklar företagets

verksamhet på ett mångsidigare sätt. Med avvikelse från nuvarande tillämpningspraxis för lagen ska det vara möjligt att bevilja understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö även för infrastrukturprojekt som direkt främjar företagsverksamheten i små och medelstora företag.

I förslaget ingår också bestämmelser om återbetalning och återkrav av understöd, vilka är tydligare än de nuvarande bestämmelserna.

Understödsprogrammen enligt den föreslagna lagen ska användas för genomförandet av Europeiska unionens strukturfondsprogram under den programperiod som inleds vid ingången av 2014. Dessutom kan understödsprogrammen användas för understöd som helt finansieras nationellt.

I propositionen föreslås det att också lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice ska ändras, så att investeringsstöd i sysselsättningsfrämjande syfte och understöd enligt sysselsättningsarbetsprogrammet inte längre kan beviljas statens byggande verksamhetsenheter med stöd av lagen. Avsikten är att investeringsunderstöd i sysselsättningsfrämjande syfte delvis ska ersättas med understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2014 och avses bli behandlad i samband med den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2014. Lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet ska vara tidsbegränsad och ska vara i kraft under hela programperioden 2014–2020 för Europeiska unionens strukturfonder. Beslut om beviljande av understöd kan dock fattas även därefter till utgången av 2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
2.1 Bedömning av nuläget	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3.1 Mål 4	
3.2 De viktigaste förslagen	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
4.1 Konsekvenser för statsekonomin	8
4.2 Konsekvenser för företagen	8
Kvantitativa konsekvenser av den gällande lagen	8
Utvärderingsanalys av den gällande lagen	10
Företagskonsekvenserna av de viktigaste ändringarna i propositionen	12
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	13
4.4 Konsekvenser för miljön	13
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	13
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	13
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats	13
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	14
DETALJMOTIVERING	15
1 LAGFÖRSLAG	15
1.1 Lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet	15
1 kap. Allmänna bestämmelser	15
2 kap. Understödsformer	16
Understöd för utvecklande av företag	16
Understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö	18
3 kap. Ansökan om samt beviljande och utbetalning av understöd	19
4 kap. Användningen av och tillsynen över understöd	21
5 kap. Återbetalning och återkrav av understöd	24
6 kap. Särskilda bestämmelser	29
1.2 Lagen om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice	30
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER	30
3 IKRAFTTRÄDANDE	31
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	31
LAGFÖRSLAG	33
1. Lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet	33
LAGFÖRSLAG	41
2. Lag om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice	41
BILAGA	43
PARALLELLTEXT	43
2. Lag om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice	43

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

2 Nuläge

2.1 Bedömning av nuläget

Grundlinjerna i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet har i praktiken visat sig vara tämligen välfungerande. Detta konstateras också i en utvärdering av forskningsenheten TSE Entre vid handelshögskolan vid Åbo universitet som publicerades i september 2013. Understödsprogrammen enligt lagen ska också till de centrala dragen kvarstå på nuvarande nivå, men det finns dock flera orsaker att revidera lagen.

Enligt lagen om allmänna villkor för företagsstöd (786/1997) ska företagsstödsprogrammen vara tidsbegränsade. Därför har lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet stiftats för viss tid, och den träder ur kraft 31.12.2014. Fast beslut om beviljande av understöd kan fattas med stöd av lagen fram till utgången av 2014, behöver lagen revideras redan före det på grund av att en ny period för Europeiska unionens strukturfondsprogram inleds och reglerna om statligt stöd ändras.

Europeiska kommissionens rättsakter som gäller statligt stöd, bland annat den allmänna gruppundantagsförordningen, de minimiförordningen om stöd av mindre betydelse och riktlinjerna för statligt regionalstöd revideras. Dessa revideringar medför också ändringsbehov för de understöd som beviljas med stöd av lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet. Dessutom förutsätter inledandet av den nya programperioden 2014—2020 för Europeiska unionens strukturfonder och revideringar av de därmed sammanhängande rättsakterna att författningsgrunden för understödsprogram enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet revideras.

Under den nuvarande programperioden 2007—2013 för Europeiska unionens strukturfonder har en betydande del, dvs. cirka 70

% av företagsstöd som beviljats, utgjorts av finansiering via Europeiska unionens strukturfondsprogram. I och med att den helt nationella finansieringen kommer att minska ytterligare under kommande år, betonas andelen finansiering via Europeiska unionens strukturfondsprogram allt mer. På grund av detta måste understödsprogrammen enligt den nya lagen kunna användas effektivt även i fråga om de nya strukturfondsprogrammen. Avsikten är att understöd under den nya programperioden ska användas som medfinansiering i synnerhet via den handlingslinje som syftar till att förbättra konkurrenskraften i små och medelstora företag. Målet är att rikta finansiering via programmen i synnerhet till startande av ny företagsverksamhet och utvecklande av ny affärsverksamhet, till förnyelse, tillväxt och internationalisering i små och medelstora företag.

Enligt undersökningen om den nuvarande lagens effekter och funktion av forskningsenheten TSE Entre vid handelshögskolan vid Åbo universitet bör understödet för utvecklande av företag allt mer riktas på att stödja tillväxt och riskfyllda projekt. Då ges större vikt än i nuläget på tillväxt, äkta förnyelse av företag och ökad sysselsättning. Enligt undersökningen rådde det till största delen nöjdhet med processerna för beviljande och utbetalning, med det anses att det finns behov av att ytterligare förenkla och strömlinjeforma processerna. Dessa mål och prioriteringar ska beaktas vid inriktandet av understöden enligt den nya lagen.

I flera utredningar har det konstaterats att företagsstödsprogrammen är komplicerade och svårbegripliga för företag. Avsikten är att ytterligare förtydliga understödssystemet enligt lagen så att systemet i fortsättningen ska utgöras av två understödsformer, dvs. understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö. I fråga om beviljande och utbetalning av understöd införs, i den utsträckning det är möjligt, förenklade kostnadsmodeller där vissa prestationer har en standardkostnad. Detta skulle underlätta arbetet för

både dem som ansöker om understöd och förvaltningen, i synnerhet i det skede som understöd betalas ut.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Mål

Propositionen har som mål att den nya lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet så väl som möjligt ska motsvara de nationella utvecklingsbehoven i fråga om företagsstöd och för sin del lämpa sig som nationell författningsgrund för Europeiska unionens strukturfondsprogram inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde. Dessa mål ska nås genom att man bevarar grundinnehållet i stöden enligt den nuvarande lagen och förtydligar samt förenklar understödssystemet.

Den föreslagna lagen har som mål att effektivisera det allmännas åtgärder, speciellt när det gäller att främja verksamheten i små och medelstora företag. Syftet är också att förbättra företagens konkurrenskraft på lång sikt genom att utveckla kompetensen, uppmuntra till användning av ny teknik, främja företags internationalisering samt genom att utveckla företagens omvärld. Dessutom är målet att allt mer rikta understöd till företag med goda tillväxtförutsättningar, samt även för projekt som är mer riskfyllda och verksamhetsfulla än tidigare.

Enligt vissa utredningar om företagsstöd riktas en del understöd till projekt som ligger nära företagens sedvanliga verksamhet. Då kan effekterna som utvecklar företagsverksamheten vara jämförelsevis små. Målet är att man genom noggrannare inriktande av understöd och bedömning av effekterna uppnår en situation där de projekt som understöds så väl som möjligt riktar sig till avsevärt utvecklande av företaget och förnyelse av verksamheten. Detta förutsätts också på grund av att anslagen som finns att tillgå för understöden minskar i fråga om både nationella medel och medel via Europeiska unionens strukturfonder.

När projekt bedöms, ska man också fästa uppmärksamhet vid att understödets effekter som snedvrider konkurrensen och marknadens funktion måste vara så små som möjligt. Risken för negativa konsekvenser för konkurrensen kan också minskas genom att understöd riktas till separata projekt som avviker från företagets sedvanliga verksamhet och för vars genomförande företaget i betydande grad också använder egna resurser.

När det gäller Europeiska unionens nya strukturfondsperiod har propositionen som mål att uppnå en sådan helhet av understöd som stöder näendet av strukturfondsprogrammets centrala näringspolitiska mål och centrala mål för att utveckla företagsverksamheten. Detta förutsätter ett flexibelt, mångsidigt och effektivt understödssystem. Dessutom förutsätter näendet av de näringspolitiska målen för Europeiska unionens strukturfondsprogram att företagsstödsprogrammen tillämpas på ett sådant sätt att programmets effekter kan förbättras allt mer.

Utöver det som nämns ovan har revideringen av lagen också som mål att förtydliga och förenkla understödssystemet. Syftet är också att förbättra understödssystemets förvaltningsmässiga funktion och flexibilitet samt att ha en handlingsmodell som utgår från kundens behov. Detta ska bland annat ske genom att man i den utsträckning det är möjligt inför så kallade förenklade kostnadsmodeller utöver den nuvarande modellen, som baserar sig på faktiska kostnader.

3.2 De viktigaste förslagen

Det föreslås att understödssystemet enligt den nya lagen ska utgöras av två understödformer, understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö. Understöd för utvecklande av företag ska beviljas enskilda företag för genomförande av betydande investerings- och utvecklingsprojekt. Understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö ska beviljas offentliga och privata samslutningar för projekt som förbättrar företagens omvärld och de allmänna förutsättningarna för att utveckla företagsverksamheten.

Det föreslås att i lagen införs en bestämmelse som definierar lagens syfte och grunderna för inriktning av understöd. Syftet med lagen ska vara att främja ekonomisk tillväxt, sysselsättningen och andra näringspolitiska mål genom att bevilja understöd för projekt som främjar i synnerhet startandet av små och medelstora företag samt sådana företags tillväxt och utveckling.

Understöd ska riktas till betydande projekt som förnyar och utvecklar företagsverksamheten. Målet är att med hjälp av finansieringen starta och påskynda projekt som annars inte skulle genomföras eller som skulle genomföras men skulle ha mindre betydelse. Samtidigt ska man vid beviljandet av understöd fästa uppmärksamhet vid att finansieringens effekter som snedvrider konkurrensen förblir så små som möjligt. Vid beviljande av understöd bör man allt mer också ta hänsyn till miljöaspekter, såsom koldioxidnsål ekonomi samt målen för en balanserad regionutveckling och sysselsättningsmålen.

Avsikten är låta närmare bestämmelser om bland annat grunderna för beviljande och betalning av understödet, godtagbara kostnader samt stödnivåer som tillämpas ingå i förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av lagen. Detta motsvarar det nuvarande regleringssättet och liknar det regleringssätt som tillämpas i statsunderstödslagen (688/2001).

Enligt den gällande lagen kan understöd för utvecklande av företag beviljas för materiella och immateriella investeringar samt andra utvecklingsåtgärder. De sistnämnda avser bland annat åtgärder och projekt för att utveckla företagets affärskompetens, internationaliseringsfärdigheter och produkter. Dessutom kan understöd beviljas små företag på basis av löneutgifter och andra omkostnader när företagsverksamheten startas eller breddas. Det föreslås att understödssystemet förtydligas så att understöd för utvecklande av företag enligt den nya lagen kan beviljas för investeringar och utvecklingsåtgärder. Samtidigt ska möjligheten att stödja startande eller expanderande företags löneutgifter och andra omkostnader genom en separat understödsform, som ingår i den nuvarande lagen, slopas. Det ska även framöver vara möjligt att ge stöd för startande eller expanderande

företags löneutgifter och andra omkostnader, men stödet till dessa ska på ett tydligare sätt än för närvarande vara anknutet till utveckling av företagets affärsverksamhet eller projektartad utveckling av ett delområde i affärsverksamheten, inte till startandet eller breddandet av verksamheten i sig. Genom reformen betonas understödets roll som finansiering för betydande projekt som är separata från understödstagarens basverksamhet, och på motsvarande sätt minskas inriktandet av understöd till utgifter anknutna till företagens sedvanliga verksamhet.

Slopandet av den separata understödsformen för löneutgifter och andra omkostnader i startskedet kan också anses ha stöd i det att startpeng enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice kan beviljas för att starta företagsverksamhet. Reformen skapar klarhet i arbetsfördelningen mellan stödinstrument så att understöd för utvecklande av företag enligt den nu föreslagna lagen ska beviljas för planenliga projekt, medan startpeng mer allmänt riktas till de utgifter som anknyter till startande av företagsverksamhet och företagarens personliga utgifter.

I och med den nya lagen ska också understödet för investeringar i en bybutik slopas som en självständig understödsform. I praktiken har denna understödsform haft liten betydelse. Genom understödet har man främst finansierat reinvesteringar.

Det föreslås att understödssystemet också förtydligas så att den så kallade förberedande finansieringen för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder i företag, som tidigare behandlades som en separat understödsform, till sitt innehåll och sin ansöknings- och beslutsprocess ska förenas med understödet för utvecklande av företag. Då ska understödet för utvecklande av företag enligt den föreslagna lagen sökas, beviljas och betalas ut genom en enhetlig process. Målet är fortfarande att främja små och medelstora företags förutsättningar att starta nya forsknings- och utvecklingsprojekt och nya affärsverksamheter. Ett annat mål är att öka internationaliseringen och att främja teknologiskt och annat kunnande. Genom att ge understöd i förhandsutredningsfasen kan man effektivt klarlägga förutsättningarna att lyck-

as med ett projekt som ska genomföras senare samt höja understödets effekter.

Den föreslagna gallringen av separata understödsformer och förenhetligandet av understödsprocessen gör det också lättare att utveckla systemen för elektronisk ansökan om understöd och att i större utsträckning än i nuläget överföra handläggningen till den elektroniska processen. Målet är att ansöknings- och beslutsprocessen för understöd till största delen överförs till en elektronisk miljö i och med den föreslagna lagen.

Enligt den gällande lagen kan understöd för utvecklande av företag inom stödområdena I och II beviljas kommuner eller fastighetsbolag där kommunen är delägare för sådana investeringar i fråga om vilka lokaler byggs för att hyras ut till små och medelstora företag. Den tillämpade stödnivån har bestämts enligt storleken på det företag som ska placera sig i lokalerna. Det föreslås att den nuvarande möjligheten att stödja kommuners projekt för verksamhetslokaler slopas i den nya lagen, eftersom sådana projekt under de senaste åren har förekommit klart mindre än tidigare och behovet av stöd kan anses ha minskat. Det är även i fortsättningen möjligt att bevilja understöd för utvecklande av företag för byggande av lokaler till fastighetsbolag som helt eller delvis ägs av kommuner, men skillnaden jämfört med nuläget är att stödnivån och villkoren för understödet bestäms enligt sökanden, dvs. det fastighetsbolag som gör investeringen och inte enligt det företag som ska bli hyresgäst i lokalerna, på motsvarande sätt som i andra projekt som är föremål för understöd för utvecklande av företag. Fastighetsbolag som helt eller delvis ägs av kommuner klassificeras oftast som stora företag, vilket i praktiken begränsar understödsmöjligheterna avsevärt jämfört med nuläget. En motivering till den föreslagna ändringen är också behovet att förtydliga understödssystemet och rikta finansiering direkt till projekt i små och medelstora företag.

Enligt den gällande lagen kan understöd för utvecklande av företag inom stödområdena I och II också beviljas stora företag, som sysselsätter fler än 250 personer, när projektet anses vara betydelsefullt för det sökande företaget och området där det genomförs och projektet även har effekter som förbättrar

verksamhetsförutsättningarna för små och medelstora företag. I praktiken har stora företag dock understötts tämligen lite; till exempel av de beslut som fattades år 2012 har bara sju riktat sig till stora företag. Understöden har nästan uteslutande riktats till projekt i små och medelstora företag, där finansieringen anses ha större effekter än i projekt i storföretag. Det föreslås att möjligheten att bevilja understöd för investeringar i stora företag inom stödområdena I och II i regionstödskartan för Europeiska unionens kommande strukturfondsperiod 2014—2020 ska bevaras i den nya lagen.

Avsikten är att även i fortsättningen starkt prioritera projekt i små och medelstora företag.

Enligt den gällande lagen kan stora företag vara föremål för understöd för utvecklande av företag även i fråga om sådana andra utvecklingsåtgärder i vars genomförande utöver det stora företaget även små och medelstora företag deltar. Det föreslås att möjligheten att bevilja understöd för utvecklande av företag för utvecklingsåtgärder i stora företag ska slopas i den nya lagen. Det är motiverat att rikta de anslag som finns att tillgå till små och medelstora företag, vars egna resurser att genomföra betydande utvecklingsåtgärder oftast är mindre än i storföretag. Ändringen skapar för sin del också klarhet i understödssystemet, i och med att en understödsmöjlighet som hittills har använts ytterst lite, slopas.

Enligt den gällande lagen har understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö kunnat beviljas för projekt som gäller utredningar som är nödvändiga med tanke på företagsverksamheten, utvecklande av tjänster som företagen behöver, främjande av samarbete mellan företag samt för andra åtgärder som förbättrar företagens förutsättningar för utveckling. Ett villkor för beviljandet har varit att det bedöms att projektet väsentligt främjar grundandet, utvidgandet eller utvecklandet av små och medelstora företag i regionen och att understödet bedöms ha en avsevärd inverkan på genomförandet av projektet.

Enligt tillämpningspraxisen för den nuvarande lagen har understöd dock inte beviljats för infrastrukturprojekt, eftersom det har funnits ett eget stödsystem för finansiering av

infrastrukturprojekt. För att göra det möjligt att understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö på ett mer flexibelt sätt ska kunna användas för projekt som främjar utvecklingen av små och medelstora företag, föreslås att understöd, med avvikelse från nuvarande tillämpningspraxis, även ska kunna beviljas för infrastrukturprojekt som främjar verksamheten i små och medelstora företag.

Med beaktande av andra stödsystem som anknyter till att förbättra företagens omvärld, behovet att fokusera understödet så att det blir tydligare än i nuläget samt att förbättra understödets effekter, föreslås det att understödet i större utsträckning än nu ska riktas på projekt som direkt påverkar verksamheten i små och medelstora företag.

För att påskynda handläggningen av understöds- och utbetalningsansökningar samt för att minska både sökandenas och närings-, trafik- och miljöcentralernas administrativa börda, ska handläggnings- och beslutsprocesserna för understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö enligt den föreslagna lagen revideras, så att man i den utsträckning det är möjligt inför nya förenklade kostnadsmodeller för beviljande och utbetalning av understöd. När de nya kostnadsmodellerna används, bestäms understödet till exempel utifrån de åtgärder som genomförs i projektet och därmed sammanhängande standardiserade enhetskostnader och inte på basis av enskilda utgiftstransaktioner i bokföringen. Användningen av nya kostnadsmodeller gör det lättare att bevilja och betala ut understöd, speciellt i fråga om projekt som består av små enskilda utgiftstransaktioner. Användningen av nya kostnadsmodeller ska för sin del basera sig på rättsakter på unionsnivå som gäller strukturfonder och andra fonder som omfattas av den så kallade gemensamma strategiska ramen. Närmare bestämmelser om kostnadsmodellerna och villkoren för användningen av dem ska anges i förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av denna lag samt i andra författningar.

I 17 § 3 mom. i den gällande lagen föreskrivs att om flera än ett företag, eller utöver ett företag även en sammanslutning som inte idkar företagsverksamhet, deltar i ett projekt,

kan understödet beviljas ett företag eller en sammanslutning som har förbundit sig att svara för att understödet används för hela projektet. Det föreslås att bestämmelsen i fråga ska slopas eftersom den är onödigt och administrativt sett oändamålsenlig. Avsikten är att man framöver också i sådana projekt där flera företag eller andra parter deltar för varje deltagare ska fatta ett separat understödsbeslut som gäller företagets eller annan parts andel av projektet, dess kostnader och det understöd som beviljas. Reformen skapar klarhet i ansvarsförhållandena i samband med ansökan om understöd och genomförande av projekt. I praktiken har reformen liten betydelse, eftersom det har fattats ytterst få beslut enligt 17 § 3 mom. i den gällande lagen. I samband med detta föreslås att 18 § 2 mom. i den nuvarande lagen, enligt vilket understödet kan betalas ut till det företag eller den sammanslutning som har förbundit sig att svara för att understödet används för hela projektet, ska slopas som onödigt.

Enligt den föreslagna lagen ska alla understödsbeslut fattas vid närings-, trafik- och miljöcentralerna och beslut ska inte längre fattas vid ministeriet. Enligt den gällande lagen beslutar ministeriet om understöd för utvecklande av företag, om beloppet av de utgifter som ligger till grund för understödet överstiger fyra miljoner euro. År 2012 fattades vid arbets- och näringsministeriet sammanlagt 10 positiva beslut om understöd för utvecklande av företag. Den föreslagna reformen är enhetlig med den riktlinje som statsrådets ministerutskott för utvecklande av förvaltningen drog upp i mars 2012, att man på ministerienivå avstår från de så kallade förmedlande organens uppgifter som anknyter till genomförandet av Europeiska unionens strukturfondsprogram. Den föreslagna ändringen får också stöd i det tillvägagångssätt som anses vara motiverat att enskilda finansieringsbeslut fattas i regionerna och kännedom om de lokala förhållandena utnyttjas. Ministeriet ska även framöver ansvara för den strategiska utvecklingen av understödssystemet, lagberedningen, styrningen och tillsynen.

Även bestämmelserna om återkrav av understöd ska revideras. De viktigaste reformerna är beaktandet av egendomens använd-

ningstid vid beräkningen av det belopp som ska återkrävas, när det är fråga om understöd som gällt en investering. I och med reformen ska det belopp som återkrävs minska ju längre egendomen som varit föremål för understödet har använts. En annan administrativt viktig reform i samband med återkrav är att man kan avstå från återkrav av de minsta beloppen på högst 100 euro.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Konsekvenser för statsekonomin

Avsikten är att finansiera understöd enligt lagförslaget av anslag i statsbudgeten och medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden. För understöd enligt lagen ska i statsbudgeten årligen intas en bevilningsfullmakt för beviljande av understöd enligt lagförslaget och ett förslagsanslag för att betala utgifter som beslut under det aktuella året och under tidigare år medför.

Det har bedömts att lagförslaget inte medför någon ökning av statens utgifter jämfört med de utgifter som den gällande lagen föranleder. Finansieringen från Europeiska regionala utvecklingsfonden, som kanaliseras via Europeiska unionens strukturfondsprogram, och motsvarande nationella finansiering i enlighet med detta lagförslag bestäms enligt målen och prioriteringarna för Europeiska unionens strukturfondsprogram. Enligt bedömningar kommer både finansieringen via Europeiska unionens strukturfondsprogram och den nationella finansieringen att minska avsevärt under de kommande åren.

4.2 Konsekvenser för företagen

Finansieringen enligt lagförslaget, liksom också finansieringen enligt den gällande lagen, riktar sig till största delen till små och medelstora företag. Med de understöd som avses i propositionen främjas materiella och immateriella investeringar samt utveckling av företagen och deras omvärld. Avsikten är att rikta understöd i synnerhet till sådana företag med goda tillväxtförutsättningar som befinner sig i startskedet eller utvidgar sin verksamhet.

Genom understödsprogrammen enligt lagen ska den allmänna företagspolitiken samt den regionala näringspolitiken genomföras. Regionalt koncentreras understöden enligt lagen avsevärt till östra och norra Finland.

Avsikten är att skapa klarhet i understödssystemet i syfte att förbättra den kundorienterade handlingsmodellen. Till denna del är det av betydelse att det bara finns två understödsformer enligt lagen, understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö. Understödsformerna enligt den nuvarande lagen ska minskas genom att man slopar den så kallade förberedande finansieringen för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder och understödet för investeringar i en bybutik som självständiga understödsformer. Minskningen av understödsformerna gör det enklare att administrera understöden och underlättar också sökandenas ställning.

Nedan granskas de viktigaste förslagets konsekvenser för företagets verksamhet. Konsekvensbedömningen motiveras under punkten *Kvantitativa konsekvenser av den gällande lagen* genom att man betraktar de praktiska konsekvenserna av det gällande stödsystemet samt antalet stöd som beviljats 2007–2012, inriktningen av stöden samt effekterna för företag och arbetsplatser. Dessutom behandlas utvärderingen av verkningfullheten och funktionen av understöden enligt den gällande lagen, som arbets- och näringsministeriet publicerade 2013 och som gjordes av TSE Entre vid handelshögskolan vid Åbo universitet.

Avsikten är att i framtiden följa upp verkningfullheten och funktionen av understöden enligt lagförslaget bland annat genom att man låter göra undersökningar. Dessutom har man för avsikt att fortsätta med den systematiska konsekvensbedömningen som görs i samband med varje projekt. Då bedöms tillsammans med sökanden understödets effekter för genomförandet av projektet och det understödda projektets effekter på företagets omsättning, export och personalstyrka i det skede då understödet beviljas och betalas ut samt två år efter att projektet har genomförts.

Kvantitativa konsekvenser av den gällande lagen

Understöd enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) har under 2007—2012 beviljats 12 023 projekt till ett sammanlagt belopp av 737 miljoner euro. Det beviljade understödet inbegriper både den nationella finansieringen och Europeiska unionens finansiering. Merparten av understöden, dvs. 683 miljoner euro, beviljades som understöd för utvecklande av företag direkt till företagsspecifika investerings- och utvecklingsprojekt. Det bedöms att det under 2007—2012 tillkommit 34 567 nya jobb i och med genomförandet av investerings- och utvecklingsprojekt i företag. Dessutom bedöms att det grundats 2 185 sådana nya företag till vars uppkomst beviljat understöd för utvecklande av företag har bidragit. Resten av understöden, dvs. cirka 53

miljoner euro, beviljades som understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö.

Företagsspecifikt understöd för utvecklande av företag har enligt vad som avses i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet beviljats i synnerhet till små och medelstora företag som sysselsätter under 250 personer. Deras andel av besluten har varit cirka 98 % och andelen i eurobelopp cirka 96 %. Det är också värt att beakta att understöd beviljades mestadels till små företag som sysselsätter under 50 personer. De små företagens andel av besluten var cirka 89 % och andel av beviljade understöd cirka 72 %. I tabell 1 granskas hur understödet för utvecklande av företag fördelas mellan närings-, trafik- och miljöcentralerna samt med tanke på antalet beslut och beloppet av understöd åren 2007—2013.

Tabell 1.

Närings-, trafik- och miljöcentral	Understöd för utvecklande av företag		
	Handlagda ansökningar	Beviljat	
		st.	st.
NTM-centralen i Södra Österbotten	393	321	16 497 465
NTM-centralen i Södra Savolax	656	522	45 775 689
NTM-centralen i Tavastland	991	817	30 974 094
NTM-centralen i Sydöstra Finland	751	540	38 483 364
NTM-centralen i Kajanaland	427	322	42 882 475
NTM-centralen i Mellersta Finland	891	717	41 991 403
NTM-centralen i Lappland	992	802	65 648 431
NTM-centralen i Birkaland	1 222	880	37 190 436
NTM-centralen i Österbotten	1 027	781	39 759 403
NTM-centralen i Norra Karelen	782	616	64 714 494
NTM-centralen i Norra Österbotten	1 830	1 462	89 595 609
NTM-centralen i Norra Savolax	918	613	79 611 035
NTM-centralen i Satakunta	486	397	21 149 634
NTM-centralen i Nyland	2 452	2 087	35 019 593
NTM-centralen i Egentliga Finland	927	780	33 797 841
Alla sammanlagt	14 745	11 657	683 090 966

Det centrala målet med den gällande lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet är att förbättra understödets

verkningsfullhet jämfört med det tidigare understödssystemet. På grund av detta har det funnits metoder för konsekvensbedömning

enligt vilka det i varje projekt bedöms hur understödet inverkar på genomförandet av projektet, dvs. om projektet alls skulle genomföras utan understödet, eller om projektet genomförs i större omfattning, som

mer högtstående eller enligt en snabbare tidtabell än utan understödet. I tabell 2 granskas de bedömda konsekvenserna av understöd för utvecklande av företag för genomförandet av projekt åren 2007—2013.

Tabell 2.

Understödsform	Projekt	Projektet genomförs inte alls		Projektet genomförs i större omfattning		Projektet genomförs som mer högtstående		Projektet genomförs enligt en snabbare tidtabell	
		st.	%	st.	%	st.	%	st.	%
Understöd för utvecklande av företag	11 657	3 178	27	3 977	34	3 452	30	1 050	9

I syfte att förbättra understödets verkningsfullhet har det dessutom funnits ett förfarande där man tillsammans med den som ansöker om understöd bedömer projektets effekter för företagets omsättning, export och personalstyrka, både när understödet beviljas och när det betalas ut. Dessutom skickas till understödstagaren en förfrågan om de faktiska konsekvenserna tidigast två år efter att den sista posten av understödet betalats ut.

Utvärderingsanalys av den gällande lagen

Arbets- och näringsministeriet lät göra en utvärderingsanalys om lagens verkningsfullhet och funktion som offentliggjordes i september 2013. Utvärderingen gällde understödet för utvecklande av företag och understödet för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö. Undersökningen gjordes av TSE Entre vid handelshögskolan vid Åbo universitet.

I undersökningen utreddes hur väl de i lagen definierade målen hade uppnåtts med understödet för utvecklande av företag och understödet för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö samt hur välfungerande understöden i fråga upplevs vara. Undersökningens tyngdpunkt låg på funktionen och verkningsfullheten av understödet för utvecklande av företag. Undersökningen tog fram konkret information om lagens och statsrådets förordnings verkningsfullhet samt funk-

tion ur olika aktörers perspektiv samt eventuella utvecklingsbehov för understödet.

Vid undersökningen utnyttjades tidigare litteratur och forskning, registermaterial om antalen understöd enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet och dem som ansökt om understöd samt enkät- och intervjumaterial som samlats för undersökningen. Undersökningen riktade sig till företag som ansökt om understöd för utvecklande av företag samt organisationer som ansökt om understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö åren 2007—2011.

Utvärderingens empiriska material utgjordes av 1098 företag som ansökt om understöd för utvecklande av företag åren 2007—2011, 31 organisationer som ansökt om understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö, 168 svar från intressentgrupper/expertter på en Internetenkät samt sju fallstudier som representerar så olika kundföretag och kundorganisationer som möjligt.

Enligt undersökningen riktar sig effekterna av understödet för utvecklande av företag till tillväxt, produktion, internationalisering samt kompetens och nätverkande. Understödet har tydligast verkan på utvecklingen av produktionen. Detta har uppnåtts genom understöd för investeringar samt för utvecklande av produkter och produktionsmetoder. Sådana företag i norra och östra Finland som redan varit verksamma en längre tid har haft mest nytta av understödet. Kompetensen har kun-

nat utvecklas speciellt i sådana företag i start- och tillväxtfasen som är verksamma inom andra sektorer än industrin.

Ju större företaget är och ju oftare det ansökt om understöd för utvecklande av företag, desto sannolikare är det att genomförda projekt har ökat exporten eller höjt nivån på den teknik som företaget använder. Jämfört med andra företag fanns det bland de små företagen en större andel företag som i och med projektet hade bildat nätverk mer än andra.

Företag som definierar sig som tillväxtföretag har upplevt effekterna klart kraftigare än företag i andra faser av livscykeln. Utvecklingsprojekt och investeringar som genomförts i tillväxtföretag har mer än i andra företag åstadkommit en ökning av omsättningen, lönsamheten och marknadsandelen, på samma sätt som även affärsledningens kompetens, marknadsföringskompetensen och affärskompetensen ökat mer än i andra företag. Tillväxtföretagen rapporterar också oftare än andra företag om att nätverkandet och internationaliseringsberedskapen ökat och att konkurrenspositionen stärkts.

Effekterna av projekt som understötts med understödet för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö kan delas in i två grupper. Med projekten eftersträvas oftast effekter som riktar sig till små och medelstora företag. I vart tredje projekt som undersöktes kunde nya produkter, produktionsmetoder eller tjänster skapas till företagen. Nästan lika ofta åstadkom det genomförda projektet en breddning av den genomförande organisationens nätverk eller en ökning av kompetensen i den genomförande organisationen. Understödet för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö har oftare än understödet för utvecklande av företag riktat sig till södra och västra Finland.

På basis av undersökningen fungerar understödet för utvecklande av företag och understödet för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö åtminstone måttligt väl.

Kundorientering och den lokala dimensionen lyfts fram som utvecklingsobjekt för understödet för utvecklande av företag. Företagen efterlyser en personlig kontaktperson, som också gör kundbesök och på det sättet lär sig känna sin kund. Särskilt små företag upplevde att de processer som var anknutna

till användningen av understödet var tunga, vilket tidvis rentav har utgjort ett hinder för att ansöka om understöd. Det att utbetalningen ska ske delvis i förväg understöds förutom av företag också av närings-, trafik- och miljöcentralerna. Både företagen och närings-, trafik- och miljöcentralerna önskade också flexiblare möjligheter att ändra projektplanen i och med att projektet framskrider. Även kriterierna för hur projektet lyckats önskas bli preciserade.

Som utvecklingsteman för stödprocessen för understödet för utvecklande av företag lyfts fram harmonisering, strömlinjeformning och samtidigt utveckling på ett sådant sätt att man beaktar styrkorna, hotbilderna och möjligheterna i omvärlden i regionen. Understöd bör mer än för närvarande riktas till att stödja tillväxt och riskfyllda projekt.

Särskild uppmärksamhet bör fästas vid arten av utvecklingsprojektet i företag som ansöker om understöd: projektets mål, kriterierna för att projektet lyckas och de eftersträvalse effekterna. Ur både företagets och samhällets perspektiv måste man lägga större vikt än i nuläget på tillväxt, förnyelse, internationalisering och sysselsättning. Dessutom bör närings-, trafik- och miljöcentralerna aktivt söka unga och växande företag och uppmuntra dem till djärva utvecklingsprojekt.

Marknadsbristen och snedvridningen av konkurrensen måste i större grad än nu tas med som en del av utvärderingen av utvecklingsprojektet, trots att fenomenen är dynamiska (förändras till exempel tidsmässigt och lokalt) och trots att det är svårt att hitta definitioner eller kriterier som kan tillämpas i praktiken. God lokalkännedom hos handläggarna vid närings-, trafik- och miljöcentralerna ger rimliga utgångspunkter för en systematisk bedömning, när det fästs särskild uppmärksamhet vid detta. Avsikten är att understöd riktas till riskfyllda projekt där man med understödet eftersträvar tydlig tillväxt, förnyelse och/eller internationalisering i stället för sedvanlig utveckling. Då rör man sig i ett område där projektets externa effekter ökar och å andra sidan också företagets brist på finansiering ökar, därför att projektet är riskfyllt.

Det långsiktiga målet bör vara att förenkla och strömlinjeforma det finländska företags-

stödssystemet när det gäller både organisationerna och instrumenten.

I kontaktytan med kunder ser det ut som om benämningar för enskilda stödinstrument inte har betydelse, det är väsentligt att företaget i samarbete med olika offentliga organisationer och privata finansiärer kan hitta en helhetslösning som lämpar sig för företagens situation. Här är det väsentligt att intensifiera samarbetet mellan olika aktörer.

De organisationer som ansökt om understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö har något positivare bedömningar av hur fungerande understödet är jämfört med synpunkterna hos företrädarna för närings-, trafik- och miljöcentralerna och de företag som ansökt om understöd för utvecklande av företag. Dessutom förhöll sig företrädarna för närings-, trafik- och miljöcentralerna allt som allt negativare till rutinerna för understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö än rutinerna för understöd för utvecklande av företag.

Enligt undersökningen riktar sig effekterna av understödet för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö mer än planerat på den genomförande organisationens egen utveckling. Framöver bör understödets effekter kraftigare riktas utanför den genomförande organisationens egen utvecklingsverksamhet, för att uttryckligen företagen ska utvecklas genom utvecklandet av verksamhetsmiljön.

Företagskonsekvenserna av de viktigaste ändringarna i propositionen

Enligt den gällande lagen kan understöd för investeringar inom stödområdena I och II beviljas sådana fastighetsbolag eller kommuner som hyr ut lokaler till små och medelstora företag. Under 2007—2012 har understöd för kommuners eller fastighetsbolags projekt för verksamhetslokaler beviljats 93 projekt till ett sammanlagt belopp av 32 miljoner euro. Beviljandet av understödet har bedömts utifrån det företag som ska placera sig i lokalerna och den tillämpade stödnivån har bestämts enligt det område där projektet genomförs och storleken på det företag som ska placera sig i lokalerna. I lagförslaget föreslås att detta förfarande slopas, att understöd inte längre ska kunna beviljas kommu-

ner som hyr ut lokaler till företag. Däremot ska understöd framöver kunna beviljas fastighetsbolag som helt eller delvis ägs av kommuner, på samma sätt som till andra fastighetsbolag. Således sätts fastighetsbolag som ägs av kommuner och andra fastighetsbolag till denna del i en jämlik ställning. Stödnivån bestäms då på basis av storleken på det fastighetsbolag som ansöker om understöd och platsen där projektet genomförs. Grunden för ändringen är att förtydliga stödssystemet och att sätta kommunalt ägda fastighetsbolag i jämlik ställning med andra fastighetsbolag.

Lagförslaget gör det möjligt att i betydande grad utveckla administreringen av understöden. Elektronisk ansökan om understöd påbörjades hösten 2011 och avsikten är att ytterligare elektronisera och utveckla processerna i framtiden. Avsikten är att genom lagen möjliggöra användningen av förenklade kostnadsmodeller i förvaltningen av understöden, vilket gör det möjligt att framöver i beviljandet och utbetalningen av understöd delvis övergå till att mäta prestationer i stället för kostnader. Som ett exempel på ett sådant förfarande kan nämnas modellen för fastställande av kostnader i samband med internationaliseringsprojekt. I denna modell är grunden för understödet antalet arbetsdagar utomlands i samband med projektet. Antalet multipliceras med ett dagspris som i förväg bestämts för varje stat. Genom ett sådant förfarande sparas avsevärt mycket administrativt arbete såväl i företag som vid närings-, trafik- och miljöcentralerna där understöden handläggs. Närmare bestämmelser om de förenklade kostnadsmodellerna ska anges i andra författningar, såsom i förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av denna lag och i författningar som gäller strukturfondsverksamhet.

Avsikten är att utvidga tillämpningsområdet för understödet för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö, så att understöd framöver också ska kunna beviljas för infrastrukturprojekt som direkt främjar företagsverksamhet. Syftet med denna utvidgning är att det även i framtiden ska vara möjligt att finansiera sådana projekt som tidigare finansierades med investeringsunderstöd i sysselsättningsfrämjande syfte.

Avsikten är att i den föreslagna lagen förtydliga och förenkla bestämmelserna om återkrav. Vid återkrav av understöd som gällt en investering beaktas egendomens användningstid, när man beräknar det belopp som ska återkrävas. Detta innebär att man återkräver en proportionell andel av understödet. Andelen bestäms enligt de fulla kalendermånader då den understödda anläggningstillgången använts. Dessutom är det ändamålsenligt att avstå från att återkräva mindre belopp på högst 100 euro, eftersom administreringen av sådana återkrav föranleder oproportionellt stora kostnader jämfört med de inkomster som fås genom dem.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

Tillämpningen och verkställandet av understödsprogrammen enligt lagförslaget ska helt och hållet ske vid närings-, trafik- och miljöcentralerna. Till denna del innebär den föreslagna lagstiftningen inte någon stor förändring jämfört med rådande situation, eftersom merparten av ansökningarna om understöd redan under tiden för den gällande lagen har handlagts vid närings-, trafik- och miljöcentralerna. Till exempel fattades år 2012 bara tio positiva beslut om understöd för utvecklande av företag vid arbets- och näringsministeriet.

Lagförslaget ändrar inte väsentligen behörighetsförhållandena eller arbetsfördelningen mellan olika ministerier eller myndigheter.

4.4 Konsekvenser för miljön

Vid utarbetandet och genomförandet av Europeiska unionens strukturfondsprogram har hänsyn tagits till miljöaspekter. Detta innebär att miljökonsekvenserna ska beaktas separat också i företagsprojekt. I fråga om den nu föreslagna lagen innebär detta att till exempel aspekter som gäller koldioxidsnål ekonomi ska beaktas när strukturfondsprogram verkställs.

I den föreslagna lagen finns inte bestämmelser om hur miljörelaterade aspekter ska beaktas i företagens utvecklingsprojekt. Avsikten är att i regelverk på lägre nivå och i förvaltningsinterna anvisningar fästa uppmärksamhet vid miljökonsekvenserna av pro-

jekt som föreslås få understöd och i detta syfte se projektets positiva miljökonsekvenser som omständigheter som understöder beviljandet av understöd.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänstearbete vid arbets- och näringsministeriet.

I beredningen har bland annat utnyttjats en utvärderingsanalys om lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet som arbets- och näringsministeriet beställt av TSE Entre vid handelshögskolan vid Åbo universitet. Undersökningens resultat behandlas ovan under punkten *Utvärderingsanalys av den gällande lagen*.

Viktiga synpunkter som gäller lagreformen samt deras konsekvenser för företag har behandlats på ett möte som ordnades i december 2012 tillsammans med näringslivets organisationer och centrala intressentgrupper (Finlands Näringsliv EK rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Centralhandelskammaren och Företagarna i Finland rf). Dessutom ordnades ett separat möte med Finlands Kommunförbund rf om kommunalt byggande av verksamhetslokaler.

Dessutom har lagförslaget behandlats i delegationen för företagsstöd, delegationen för regional- och strukturpolitik samt på flera utvecklingsevenemang med närings-, trafik- och miljöcentralerna.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtanden om lagförslaget har begärts av justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, regionavdelningen, energiavdelningen, näringslivs- och innovationsavdelningen, avdelningen för kunskapshantering samt avdelningen för arbetslivs- och marknadsfrågor och ekonominheten samt personal- och förvaltningsenheten vid arbets- och näringsministeriet, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Näringsliv EK rf, Servicearbetsgivarna rf, Teknologindustri rf, Centralförbundet för lant- och

skogsbruksproducenter MTK rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation rf (FFC), Akava rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Centralhandelskammaren och Företagarna i Finland rf, Finpro rf, närings-, trafik- och miljöcentralerna, landskapsförbunden, Finnvera Abp, utvecklingscentralen för teknologi och innovationer Tekes, Landsbygdsverket samt enheten för utredning av grå ekonomi vid skattemyndigheten. Den respons som erhöles vid remissförfarandet med anledning av propositionen var till största delen positiv. Särskilt tack fick förenklandet av understödssystemet samt inriktandet av understöd i huvudsak till små och medelstora företag. Strävan har varit att beakta den respons som erhöles vid remissförfarandet i den fortsatta beredningen av lagen.

6 Samband med andra propositioner

På regionavdelningen vid arbets- och näringsministeriet har beretts en regeringsproposition med förslag till lag om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten. I den föreslagna lagen föreskrivs om utveckling av regionerna samt nationell förvaltning av strukturfondsprogram. Lagen avses träda i kraft när den nya programperioden för strukturfonderna inleds vid ingången av 2014. Lagen ska ersätta den gällande lagen om utveckling av regionerna (1651/2009) och strukturfondslagen (1401/2006). Lagen ska tillämpas på utveckling av regionerna, på beredning, förvaltning, utvärdering, uppföljning samt samordnande av nationella och via Europeiska unionens strukturfonder finansierade planer och program som gäller utveckling av regioner. Lagen ska dock inte tillämpas på beviljande, utbetalning och övervakning av stöd.

Dessutom har det på regionavdelningen vid arbets- och näringsministeriet beretts en regeringsproposition med förslag till lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt. I fråga om den föreslagna lagen ska bestämmelserna i lagens 3 kap. tillämpas, när understöd för utvecklande av företag och

understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö beviljas.

Vid jord- och skogsbruksministeriet bereds en proposition med förslag till lag om stödjande av landsbygdens utveckling. Avsikten är att lagen ersätter lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006). Syftet med lagen är att göra näringsverksamheten på landsbygden mångsidigare, förbättra verksamhetsförutsättningarna för företag på landsbygden och utveckla landsbygden som boende- och verksamhetsmiljö. Med stöd av lagen kan beviljas både företagsstöd och stöd för utvecklingsprojekt som förbättrar verksamhetsmiljön på landsbygden. Företagsstöd ska beviljas till mikroföretag och små företag inom olika branscher på landsbygden, till små och medelstora företag som förädlar och saluhåller jordbruksprodukter samt dessutom för att bredda gårdsbruksenhetens verksamhet utanför jordbruket. Vid reformen kvarstår arbetsfördelningen mellan jord- och skogsbruksministeriet och arbets- och näringsministeriet när det gäller stöd för företagsverksamhet till största delen oförändrad. För att åstadkomma en fungerande och verkningfull helhet av stödsystemen, är det viktigt att samordna stödsystemen och ha en fungerande arbetsfördelning både på författningsnivå och när stödbeslut fattas i praktiken. Samordnandet av systemens praktiska genomförande främjas av att stödbesluten inom båda förvaltningsområdena fattas vid närings-, trafik- och miljöcentralerna. Samordnandet och integrationen av systemen bör också ingå i det så kallade partneravtalet som ingås mellan medlemsstaten och Europeiska kommissionen om genomförandet av fondprogram under perioden 2014—2020.

I 23 § i den nu föreslagna lagen finns en hänvisning till det nya namnet på Utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, som ska vara Innovationsfinansieringsverket Tekes. Avsikten är att föreskriva om namnändringen i lagen om ändring av lagen om Tekes – utvecklingscentralen för teknologi och innovationer. En regeringsproposition om detta har lämnats till riksdagen i september 2013.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syfte. I paragrafen ska definieras lagens syfte och de metoder som enligt lagen finns för att nå målen. I paragrafen bestäms dessutom om inriktningen av understöden. Paragrafen ska till sitt innehåll motsvara den gällande lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006).

Enligt 1 mom. i paragrafen är lagens syfte att främja ekonomisk tillväxt, sysselsättning och andra näringspolitiska mål. Andra näringspolitiska mål utöver främjandet av sysselsättningen och den ekonomiska tillväxten är bl.a. att göra näringsstrukturen mångsidig, trygga en balanserad utveckling i fråga om de olika regionerna, höja produktiviteten i synnerhet inom servicebranscherna samt att utveckla kunnandet inom affärsverksamheten och att förnya affärsverksamheten. För att förverkliga målen i lagen ska understöd beviljas för projekt som främjar i synnerhet startandet av, tillväxten i och utvecklingen av små och medelstora företag. Om definitionerna på små och medelstora företag föreskrivs i 4 §. I vissa fall ska det vara möjligt att stödja också stora företag, men enligt förslaget ligger huvudvikten på små och medelstora företag.

För att understöden inte ska äventyra verksamhetsförutsättningarna för redan befintliga konkurrenskraftiga företag, ska enligt 2 mom. konkurrensaspekterna beaktas när understöd beviljas enligt den föreslagna lagen. Med beaktande av konkurrensaspekterna ska avses att en allmän förutsättning för beviljande av understöd ska vara att det kan bedömas att understöden inte orsakar andra än små snedvridande effekter på konkurrensen och verksamheten på marknaden. I fråga om beaktandet av konkurrensaspekter ska i lagen hänvisas till 7 § 1 mom. 4 punkten i statsunderstödslagen. Eftersom avsikten är att un-

derstödet enligt denna lag ska vara en betydande form av offentlig medfinansiering för den finansiering som kommer via Europeiska unionens strukturfonder, i praktiken Europeiska regionala utvecklingsfonden, är det med tanke på syftet med lagen viktigt att de regional- och strukturpolitiska målen inom både Europeiska unionen och på nationell nivå beaktas. I dessa mål ingår bl.a. att jämnna ut utvecklingsskillnaderna mellan regionerna och att främja en balanserad utveckling i regionerna.

I det föreslagna 3 mom. bestäms om inriktandet av understöden. Det föreslås att understöden ska inriktas på högtstående projekt som främjar företagsverksamheten. Målet är att förbättra företagets konkurrenskraft på lång sikt samt att förnya företagsverksamheten.

2 §. Tillämpningsområde. I paragrafen ska det föreskrivas om lagens tillämpningsområde. Lagen ska tillämpas när understöd för utvecklande av företag samt understöd för utvecklande av företags verksamhetsmiljö beviljas någon annanstans i Finland än i landskapet Åland.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om till vilka delar lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt ska tillämpas

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs om lagens tillämpningsområde i förhållande till statsunderstödslagen, som i form av allmän lag om statsbidragsverksamhet ska tillämpas på statsunderstöd, om inte något annat föreskrivs i någon annan lag. Till följd av särdragen i de understöd som beviljas för utvecklande av företagsverksamheten är det nödvändigt att till vissa delar föreskriva i någon mån avvikande från statsunderstödslagen om understöden enligt denna lag. Detta gäller i synnerhet användning av och tillsyn över understöd, granskningsrätt, rätt att få och att lämna ut uppgifter, förvaring av handlingar samt återbetalning och återkrav av understöd. De bestämmelser som avviker från statsunderstödslagen finns i huvudsak i fjärde och femte kapitlet i denna lag.

3 §. Anslag. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att i statsbudgeten tas in både en beviljningsfullmakt för beviljande av understöd respektive år och ett anslag för utbetalning av de understöd som beviljats. Eftersom de beviljade understöden utbetalas med fördröjning i den takt som projekten genomförs, är anslaget för utbetalning och beviljningsfullmakten av olika storlek. Eftersom avsikten är att de medel som kommer via Europeiska unionens strukturfonder, i praktiken Europeiska regionala utvecklingsfonden, ska vara delfinansiering i en stor del av åtgärderna enligt denna lag, ska i paragrafen också föreskrivas att understöd enligt denna lag kan finansieras med strukturfondsmedel. På strukturfondernas medel ska, enligt förslaget, också tillämpas bestämmelserna i denna lag, om inget annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. Innehållet i paragrafen motsvarar den gällande lagen.

4 §. Definitioner. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om de definitioner som är centrala med tanke på lagen. I paragrafen definieras begreppen små och medelstora företag, stora företag, materiella och immateriella investeringar samt investeringar och begreppet andra utvecklingsåtgärder.

Definitionerna av små företag och medelstora företag ska basera sig på definitionerna i Kommissionens rekommendation om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EG). Med stora företag avses företag som till sin storleksklass är större än små eller medelstora företag.

Definitionerna av materiella investeringar, immateriella investeringar, investeringar och utvecklingsåtgärder sammanhänger till största delen med beviljandet av understöd för utvecklande av företag. Dessutom behövs definitionen av investering i synnerhet i sådana fall av återkrav som avses i 5 kap. i den föreslagna lagen. I begreppet materiell investering har i den föreslagna definitionen dessutom inbegripits långvarig hyrning av maskiner och anordningar.

5 §. Myndigheter. Enligt paragrafen behandlas ärenden som gäller understöd enligt den föreslagna lagen av närings-, trafik- och miljöcentralerna. I fortsättningen ska arbets- och näringsministeriet inte längre ha uppgif-

ter som anknyter till beviljande av understöd, utan dessa uppgifter ska skötas av närings-, trafik- och miljöcentralerna. Ministeriet ska dock fortfarande ha till uppgift att övervaka närings-, trafik- och miljöcentralerna, när centralerna beviljar och betalar ut understöd enligt denna lag. Dessutom ska ministeriet ha rätt att övervaka och granska hur understödstagarna använder understöden. Utöver dessa uppgifter ska ministeriet också ansvara för den allmänna administrativa styrningen av understödssystemet.

2 kap. Understödsformer

Understöd för utvecklande av företag

6 §. Mottagare av understöd. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om vilka som beviljas understöd för utvecklande av företag. Enligt 1 mom. kan understöd beviljas endast små och medelstora företag, om inte något annat bestäms nedan. Nedan i 9 § föreskrivs om de fall då stora företag kan vara understödstagare.

Den grundläggande utgångspunkten enligt 1 mom., enligt vilken understöd i regel beviljas små och medelstora företag, motsvarar den gällande lagen. Eftersom understöd enligt förslaget bara kan beviljas företag, hamnar bland annat fysiska personer som än så länge bara planerar att starta företagsverksamhet utanför understödssystemet. För hjälp och rådgivning till sådana personer finns andra tjänster inom arbets- och näringsförvaltningen tillgängliga.

I det föreslagna 2 mom. anges de branscher som inte kan beviljas understöd för utvecklande av företag. I fråga om fiskeri och gårdsbruk är begränsningen densamma som i den nuvarande lagen, dvs. dessa branscher ska inte heller i fortsättningen beviljas understöd. Detta innebär att utöver egentligt åkerbruk och boskapsskötsel ska också finansieringen av de branscher som hör till specialjordbruket, såsom växthusproduktion, trädgårds- och plantskoleproduktion samt pälsdjursuppfödning, kvarstå inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Med jordbruk avses åkerodling, boskapsskötsel eller annat hållande av produktionsdjur, växthusproduktion, trädgårds- och plantsko-

leproduktion, pälsdjursuppfödning, uppfödning av hästar, renhushållning, bihushållning, yrkesmässig jakt, bär- eller svamplockning eller annan produktionsverksamhet som omfattar produkter i bilaga I till Europeiska gemenskapens grundfördrag. Också i fråga om skogsbruket ska avgränsningen vara densamma som i den nuvarande lagen.

Med fiskeri avses i detta sammanhang utnyttjande av levande naturresurser i vattnet och odling i vatten samt produktion, förädling och saluhållande av fiskprodukter.

En uteslutande avgränsning, på motsvarande sätt som i den gällande lagen, är förädling och saluhållande av jordbruksprodukter, vilkas finansiering avses höra till jord- och skogsbruksministeriets stödsystem. Med förädling och saluhållande av jordbruksprodukter avses sådan hantering av jordbruksprodukter som avses i bilaga I till Europeiska gemenskapens grundfördrag varefter produkten fortfarande är en sådan jordbruksprodukt som avses i bilagan samt utsläppande på marknaden av produkter. I och med den föreslagna lagen ska också sådana projekt för produktion av biobränslen där det framställda bränslet är en sådan jordbruksprodukt som avses i bilaga I till Europeiska gemenskapens grundfördrag uteslutas ur understödssystemet. Också hänvisningen till projekt för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder enligt den gällande lagen ska strykas ur momentet, eftersom understödsformen i fråga ska upphöra som självständig understödsform.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska vid beviljandet av understöd också beaktas de sektorvisa begränsningar som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning och som gäller bl.a. stålindustri, syntetfiberindustri, transportverksamhet, bilindustri och varvsindustri.

7 §. Verksamhet som finansieras. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om vilken verksamhet som kan beviljas understöd för utvecklande av företag.

Med stöd av lagen ska understöd kunna beviljas för materiella och immateriella investeringar samt utvecklingsåtgärder. Dessa åtgärder som är föremål för understöd motsvarar dem som finns i den nu gällande lagen. I lagen ska inte längre som en egen punkt finnas kostnader för små företag på basis av de-

ras löneutgifter för nya arbetsplatser eller andra utgifter i anslutning till att verksamheten inleds eller utvidgas. Löneutgifter och andra utgifter kan dock också i fortsättningen godkännas till den del det är fråga om en utvecklingsåtgärd som avses i lagen.

Om de åtgärder som kan godkännas som understödsobjekt och om de däri ingående godtagbara utgifterna ska som för närvarande föreskrivas närmare genom förordning av statsrådet. Den verksamhet som kan omfattas av understöd avses i fråga om verksamhetens innehåll till stor del kvarstå sådan den är enligt den gällande lagen.

8 §. Förutsättningar för beviljande av understöd. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av understöd för utvecklande av företag. Till sitt sakinnehåll motsvarar den föreslagna bestämmelsen i stor utsträckning den gällande regleringen och det görs närmast tekniska ändringar i bestämmelsen. Om förutsättningarna för beviljande av understöd ska, på samma sätt som för närvarande, föreskrivas närmare genom förordning av statsrådet. En innehållsmässig ändring jämfört med den nuvarande lagen är att man avstår från att finansiera företags gemensamma projekt i sådan form att understöd beviljas så kallade förmedlande organisationer. Det är dock även i fortsättningen möjligt att bevilja understöd till sådana för företag gemensamma projekt där det fattas ett separat beslut om understöd för varje deltagande företag och där företagen själva ansvarar för användningen av det understöd de fått. I praktiken är ändringen inte betydande, eftersom det inte nämnvärt har fattats beslut som gäller förmedlande organisationer medan lagen varit i kraft.

Enligt den föreslagna 1 punkten kan understöd beviljas, om det företag som beviljas understöd uppskattas ha förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet. Bedömningen av verksamhetens lönsamhet ska utgöras av en helhetsprövning där bland annat företagets ekonomiska nyckeltal kan beaktas. Dessutom kan i denna bedömning beaktas uppgifter som fås från olika offentliga och privata register om eventuella betalningsstörningar som gäller företaget och de ansvariga personerna samt om betalning av skatter och

andra offentlighetsrättsliga avgifter. Bedömningen ska inte nödvändigtvis begränsas bara till den företagsverksamhet som understöd ansöks för, utan man kan också beakta annan eller tidigare företagsverksamhet av den ansvariga för företaget. Utgångspunkten vid beviljande av understöd enligt prövning ska naturligtvis vara att understödstagaren har skött sina offentlighetsrättsliga förpliktelser som sig bör. I undantagsfall kan understöd dock beviljas, om försummelsen av förpliktelserna är obetydlig och det har uppgjorts en betalningsplan om hur förpliktelserna ska skötas och betalningsplanen har följts redan en tid.

Enligt föreslagna 2 punkten ska understödet uppskattas ha betydande konsekvenser för genomförandet av projektet. Med verkningfullhet avses att projektet antingen inte alls skulle genomföras utan understödet eller att understödet gör det möjligt att genomföra projektet enligt en snabbare tidtabell, med högre kvalitet eller i större omfattning.

Enligt den föreslagna 3 punkten ska ett projekt som är föremål för understöd bedömas vara betydande med tanke på utvecklandet av företagets verksamhet. Därför ska det inte heller i fortsättningen vara möjligt att finansiera t.ex. företagets reinvesteringar.

9 §. Beviljande av understöd till stora företag. I den föreslagna paragrafen anges när understöd för utvecklande av företag kan beviljas stora företag och avvikelser göras från den huvudregel i 6 § enligt vilken understöd kan beviljas endast små och medelstora företag.

Enligt 1 punkten i paragrafen kan stora företag beviljas understöd för utvecklande av företag i fråga om sådana investeringar som genomförs inom stödområdena I och II i enlighet med lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten, dvs. närmast för byggverksamhet samt anskaffning av maskiner och anordningar. Närmare villkor för stödande av stora företag anges i förordning av statsrådet. Även om tyngdpunkten för beviljande av understöd är lagd vid små och medelstora företag är det med tanke på de särskilda behoven hos stödområdena I och II motiverat att inom dessa områden bevara möjligheten att bevilja understöd också för stora företags investeringar.

10 §. Närmare bestämmelser. I den föreslagna paragrafen konstateras i vilka ärenden det kan bestämmas närmare genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan bestämmas närmare om de godtagbara utgifterna för i 7 § avsedda åtgärder inom ramen för understödet för utvecklande av företag, de till utgifterna kopplade stödnivåerna samt de sammanlagda maximibeloppen av understödet för utvecklande av företag och andra statsstöd och om andra grunder för beviljande av understöd för utvecklande av företag. Om dessa frågor föreskrivs redan nu till stor del genom förordning av statsrådet.

Understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö

11 §. Mottagare av understöd. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om vilka aktörer som kan beviljas understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö. Enligt förslaget kan understöd beviljas icke-vinstsyftande offentliga och privata sammanslutningar och stiftelser för projekt som genomförs i syfte att förbättra företagens verksamhetsmiljö eller förutsättningarna för utvecklande av företagsverksamheten. Med offentliga sammanslutningar avses här bl.a. kommuner, samkommuner, universitet och yrkeshögskolor. Med privata sammanslutningar avses här bl.a. föreningar, företag och andelslag.

De privata och offentliga sammanslutningarna samt stiftelserna ska vara icke-vinstsyftande. Enligt 1 kap. 5 § i aktiebolagslagen (624/2006) ska det i bolagsordningen bestämmas att aktiebolaget är icke-vinstsyftande. Om en sådan bestämmelse inte finns i bolagsordningen för ett aktiebolag som ansöker om understöd, kan understöd inte beviljas. När det gäller andra sökande av understöd, ska frågan huruvida de är icke-vinstsyftande avgöras utifrån karaktären av deras verksamhet.

Närmare bestämmelser om mottagarna av understöd kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §. Verksamhet som finansieras. I den föreslagna paragrafen anges för vilka projekt understöd för utvecklande av företagens

verksamhetsmiljö kan beviljas. Avsikten är att, som för närvarande, möjliggöra att understödet på ett flexibelt sätt kan användas för ändamål som främjar de små och medelstora företagens verksamhetsmiljö och utveckling. Understöd kan beviljas för utvecklande av tjänster som företagen behöver, för främjande av samarbete mellan företag, utredningar som är nödvändiga med tanke på företagsverksamheten samt för andra projekt som förbättrar företagens verksamhetsmiljö och utvecklingsmöjligheter.

Med avvikelse från nuvarande tillämpningspraxis för lagen kan understöd framöver också riktas till projekt där det byggs sådan infrastruktur som små och medelstora företag behöver eller som direkt betjänar dessa företag.

Det ska fortfarande vara möjligt att bevilja understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö också för kapitalplaceringsverksamhet enligt nuvarande praxis, dvs. så att understödet beviljas som understöd till en förmedlande organisation för kapitalplaceringsprojektet för en placering i en kapitalplaceringsfond.

13 §. Förutsättningar för beviljande av understöd. Det föreslagna 1 mom. innehåller en bestämmelse om hur projekt som gäller verksamhetsmiljön bör främja startandet av, tillväxten i eller utvecklandet av små och medelstora företag i regionen. Avsikten med understödet för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö är att främja startandet, utvecklingen och tillväxten inom företagsverksamheten och att skapa förutsättningar för detta. Understödet ska alltså i första hand och direkt rikta sig till företagen i regionen. Innehållet i momentet motsvarar i övrigt den gällande lagen, men termen grundande har ersatts med startande och termen utvidgande med tillväxt. Dessa ändringar har inte innehållsmässiga konsekvenser för beviljandet av understöd.

Enligt det föreslagna ska understödet bedömas ha betydande konsekvenser för genomförandet av projektet. Understödet ska sålunda alltid bedömas ha en betydande inverkan på att ett projekt över huvud taget genomförs eller att det genomförs i större omfattning, med högre kvalitet eller enligt en snabbare tidtabell än vad som vore fallet utan

understöd. Utöver detta är avsikten att på lagnivå införa kravet att understödstagaren ska ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att genomföra projektet samt att ansvara för verksamhetens kontinuitet även efter att projektet genomförts, när projektets art förutsätter det. Till exempel i fråga om olika utredningsprojekt förutsätts inte att verksamheten är kontinuerlig.

14 §. Närmare bestämmelser. I den föreslagna paragrafen konstateras i vilka ärenden det kan bestämmas närmare genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan bestämmas närmare om de godtagbara utgifterna för i 12 § avsedda projekt inom ramen för understödet för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö, de till utgifterna kopplade stödnivåerna och om andra grunder för beviljande av understöd. Om dessa frågor föreskrivs också för närvarande genom förordning av statsrådet.

3 kap. **Ansökan om samt beviljande och utbetalning av understöd**

15 §. Ansökan om understöd. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan om understöd.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska ansökan om understöd göras elektroniskt via den för ändamålet avsedda webbtjänsten. Alternativt kan ansökan om understöd också göras skriftligt med en blankett som lämnas in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Avsikten är dock att ansökningar i huvudsak ska lämnas in via webbtjänsten.

Enligt 2 mom. ska ansökan om understöd göras innan projektet inleds. Genom detta krav avser man, på samma sätt som för närvarande, att undvika att understöd beviljas för sådana projekt för vilkas genomförande beviljandet av understöd saknar betydelse. I fråga om bäge understödsformerna kan tidpunkten för inledande av projektet och andra närmare bestämmelser om ansökan om understöd anges i förordning av statsrådet.

Enligt det föreslagna 3 mom. får närmare bestämmelser om ansökan om understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §. Beslut om understöd. Enligt det föreslagna 1 mom. beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen om understödet.

I det föreslagna 2 mom. konstateras att understödstagaren utöver de villkor som föreskrivs i lagen och statsrådets förordning som utfärdats med stöd av lagen också ska följa villkoren och begränsningarna i beslutet om understöd. Detta krav motsvarar till sitt innehåll det som föreskrivs i 13 § 2 mom. i statsunderstödslagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan närmare bestämmelser om beviljande av understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

Paragrafen ska också ändras så att beslut om understöd för utvecklande av företag inte längre ska fattas vid arbets- och näringsministeriet, utan beslutsfattandet överförs i sin helhet till närings-, trafik- och miljöcentralerna. För närvarande fattar ministeriet beslut om beviljande av understöd för utvecklande av företag, om beloppet av de utgifter som ligger till grund för understödet överstiger fyra miljoner euro. År 2012 fattade arbets- och näringsministeriet sammanlagt 10 positiva beslut om understöd för utvecklande av företag, så ändringen påverkar inte arbetsmängden vid närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Enligt den gällande lagen har understöd kunnat beviljas för sådana projekt i vars genomförande fler än ett företag eller en sammanslutning har deltagit. I praktiken har sådana projekt inte förekommit nämnvärt, så det är inte nödvändigt att föreskriva om det i lag. Om det dock förekommer projekt av denna typ som är gemensamma för företag, kan projekten beviljas understöd på normalt sätt, så att ett eget beslut fattas för varje företag som deltar i projektet. När beslutet fattas granskas projektets betydelse separat för varje företag.

Bestämmelsen om att giltighetstiden för understödsbeslut kan förlängas, som finns i den gällande lagen, kan också slopas, eftersom beslut om understöd enligt förslaget inte längre ska fattas vid arbets- och näringsministeriet.

17 §. Utbetalning av understöd. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur utbetalning ska sökas, om den utbetalande myndigheten samt om tidpunkten och villkoren för utbetalning av understöd.

Enligt det föreslagna 1 mom. söks utbetalning antingen elektroniskt via den för ända-

målet avsedda webbtjänsten eller alternativt på traditionellt sätt med en blankett som lämnas in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Fast det även i fortsättningen också är möjligt att ansöka om utbetalning med en traditionell blankett, är det tydliga målet att merparten av utbetalningsansökningarna framöver ska lämnas in via webbtjänsten.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska understödet betalas till understödstagaren i efterskott utifrån de faktiska utgifterna eller alternativt enligt en kostnadsmodell som bestäms i beslutet. I praktiken innebär detta att en del av understödet ska betalas enligt de verkliga utgifterna, men att en del av understödet kan basera sig på så kallade förenklade kostnadsmodeller och då behöver utgifterna inte verifieras. Avsikten med de förenklade kostnadsmodellerna är att snabba upp och förtydliga understödsprocessen med tanke på både den som ansöker om understöd och myndigheten. Understödet ska även i fortsättningen kunna betalas ut i flera poster, om det behövs.

I de fall då understödet betalas ut på basis av faktiska utgifter, måste den anskaffning som är föremål för understödet vara betald och levererad till understödstagaren. Om de förenklade kostnadsmodellerna ska för strukturfondsfinansieringens del föreskrivas i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt. För den nationella finansieringens del kan bestämmelser anges i statsrådets förordning som utfärdas med stöd av den nu föreslagna lagen.

I den gällande lagen föreskrivs om utbetalning av understöd i så kallade gemensamma projekt. Eftersom det i fortsättningen inte längre ska vara möjligt att bevilja understöd genom ett beslut om företags gemensamma projekt, behöver det inte längre föreskrivas om detta.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan på understödet betalas förskott, om det är motiverat med tanke på användningen av understödet och ändamålsenligt med tanke på tillsynen över användningen. Det är motiverat att betala förskott på det sätt som avses i momentet, när startandet eller genomförandet av projektet eller verksamheten inom den tidtabell eller i den omfattning som avses i understödsbeslutet kräver att understödstagaren av

myndigheten får finansiering för verksamheten eller projektet. Utbetalning av förskott görs undantagsvis och ska alltid basera sig på prövning i varje enskilt fall. Enligt momentet förutsätts för utbetalningen av förskott också att detta inte utgör hinder för att övervaka användningen av understödet.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan närmare bestämmelser om utbetalning av understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §. Avbrytande av utbetalning. Paragrafen innehåller en hänvisning till 19 § i statsunderstödslagen, där det bestäms om avbrytande av utbetalning av statsunderstöd. Till sitt innehåll är paragrafen motsvarande som i den gällande lagen. Avsikten är att följa samma principer som ingår i statsunderstödslagen när det gäller avbrytande av utbetalning. Ett beslut om att utbetalning avbryts är en säkerhetsåtgärd genom vilken utbetalningen avbryts tillfälligt för den tid då saken utreds närmare. Efter utredningen ska beslut fattas om att utbetalningen antingen fortsätter eller att den avslutas och understödet återkrävs. Det är särskilt viktigt att ett beslut om att utbetalningen avbryts i praktiken inte fattas enbart genom att man avbryter utbetalningen, utan ett skriftligt beslut är alltid nödvändigt i dessa situationer. I ett beslut om avbrytande av utbetalning kan ändring sökas på det sätt som bestäms i 31 § i den nu föreslagna lagen.

4 kap. **Användningen av och tillsynen över understöd**

19 §. Användning av understöd. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om grunderna för understödstagarens skyldigheter vid användningen av understödet.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs, på samma sätt som i den gällande lagen, att understöd endast får användas för ändamål som anges i understödsbeslutet. I understödsbeslutet definieras på ett för mottagaren bindande sätt för vilket ändamål understödet får användas. Bestämmelserna i 1 mom. motsvarar innehållet i 13 § 1–2 mom. i statsunderstödslagen.

I 2 mom. bestäms om den användningstid som ska gälla understöd inriktade på investering. Användningstiderna ska vara de-

samma som i den gällande lagen. Med andra understödstagare avses i paragrafen närmast stora företag och kommuner. Beräkandet av användningstiden från utbetalningen av den sista posten motsvarar den nuvarande regleringen. Med utbetalning avses i detta sammanhang det datum då utbetalningsbeslutet fattades, inte det verkliga utbetalningsdatumet för understödet. För en förlängning av användningstiden kan särskilda skäl anses förekomma t.ex. då man genom en längre användningstid försöker förhindra att den egendom för vilken understöd beviljats eventuellt senare överförs från användning inom affärsverksamhet till privat användning eller då man i övrigt försöker hindra verkningar som strider mot lagens mål. Som ett exempel på ett sådant föremål för understöd kan nämnas semesterstugor för ett företag inom turism. Fastställandet av användningstiden inbegriper också understödstagarens skyldighet att använda den egendom för vilken understödet beviljats under den användningstid som bestämts i beslutet.

20 §. Tillsyn. I det föreslagna 1 mom. bestäms om tillsynen över beviljandet, utbetalningen och användningen av understöd. Till sitt innehåll motsvarar bestämmelsen den gällande lagen. Också i framtiden är det meningen att tillsynen över beviljandet och utbetalningen av understöd ska koncentreras till närings-, trafik- och miljöcentralerna, som betalar ut och i och med den nu föreslagna lagen också ska bevilja samtliga understöd. Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har under perioden 2008–2005 i hela landet på årsnivå beviljat understöd till ett genomsnittligt belopp av ca 145 miljoner euro. Enligt bestämmelsen ska tillsynen över närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhet höra till arbets- och näringsministeriet, på samma sätt som för närvarande. Användningen av understöden övervakas, enligt förslaget, av arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna. Med understödstagare avses i detta sammanhang t.ex. företag, föreningar, andelslag, kommuner och andra sammanslutningar samt stiftelser och näringsidkare med firmanamn som har sökt eller blivit beviljade understöd.

Tillsynen över användningen av understöden avses i huvudsak bli verkställd i form av administrativ tillsyn samt med hjälp av granskningar, på samma sätt som hittills. Närings-, trafik- och miljöcentralerna, som beviljar och betalar ut understödet, har till största delen ansvaret för tillsynen, men denna tillsyn kompletteras av arbets- och näringsministeriets möjlighet till tillsyn. I den föreslagna paragrafen föreskrivs också om den tillsyn som hänför sig till närings-, trafik- och miljöcentralerna och om den granskningsverksamhet som i samband med detta kan ske på åtgärd av arbets- och näringsministeriet. I fråga om denna tillsyn kan andra myndigheter och utomstående revisorer anlitas.

För att adekvat tillsyn över användningen av understöden ska kunna ordnas, ska arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, utöver den tillsyn de själva utför, kunna anlita en annan myndighet eller en utomstående revisor eller revisionssammanslutning. Revisorerna och revisionssammanslutningarna ska utföra granskningen inom ramen för exakt specificerade gränser. Eftersom paragrafen innehåller bestämmelser om sådana granskningar som utförs också av andra än myndigheter och som hänför sig till både närings-, trafik- och miljöcentraler och till enskilda understödstagare, föreslås att saken regleras på lagnivå.

I det föreslagna 2 mom. avgränsas de revisorer som kan anlitas för att utföra granskningar. För utförandet av granskningar ska, på samma sätt som i den gällande lagen, kunna utses en av revisionsnämnden för offentlig förvaltning och ekonomi godkänd revisor eller revisionssammanslutning, en av Centralhandelskammaren godkänd revisor eller revisionssammanslutning eller en av en handelskammare godkänd revisor eller revisionssammanslutning.

I 3 mom. i paragrafen konstateras det att straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på revisorn, när han eller hon utför revisionsuppdrag. Dessutom finns i momentet en hänvisning till skadeståndslagen.

Denna paragraf begränsar inte övriga myndigheters tillsyns- och granskningsrättigheter som baserar sig på lag eller andra författningar.

21 §. Granskningsrätt. I den föreslagna paragrafen föreskrivs, på samma sätt som i den gällande lagen, om skyldigheterna i fråga om den understödstagare som är föremål för granskning samt om rättigheterna i fråga om den som utför granskningen. I det föreslagna lagrummet föreskrivs i vilken omfattning den som utför granskningen kan fullgöra sitt uppdrag med beaktande av granskarens rätt att ta del av det nödvändiga materialet och att få tillträde till sådana lokaler och områden där granskningen kan utföras. Granskning får inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. I det föreslagna 1 mom. finns en hänvisning till 39 § i förvaltningslagen.

I 2 mom. föreskrivs om granskarens rätt att omhänderta de handlingar som granskningen gäller och om det förfarande som då ska iaktas samt om den granskades skyldighet att lämna uppgifter. I granskarens rättigheter och omfattningen av dessa föreslås inga ändringar jämfört med vad som nu är fallet. Den tjänsteman eller revisor som utför granskningen kan, enligt 2 mom., tillfälligt omhänderta det material som omfattas av granskningsrätten, om granskningen kräver det. Omhändertagande av handlingar kan bli aktuellt när saken inte i samband med granskningen kan utredas på det sätt granskningen kräver och omhändertagande därför är nödvändigt. Alla handlingar, upptagningar och annat material som omfattas av granskningsrätten kan omhändertas. Det material som här kommer i fråga gäller ofta t.ex. bokförings- och bokslutsmaterial. Dessutom föreskrivs i momentet om den skyldighet som den som är föremål för granskning har att lämna de upplysningar som är nödvändiga för att granskningen ska kunna genomföras. Genom detta lagrum vill man betona att den som är föremål för granskning ska agera i gott samarbete med den som utför granskningen och även i övrigt bidra till att granskningen kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

I 3 mom. konstateras vilka myndigheter som är skyldiga att vid behov ge handräckning i samband med granskning.

Denna paragraf begränsar inte övriga myndigheters granskningsrättigheter som baserar sig på lag eller andra författningar.

22 §. Rätt att få uppgifter. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs, såsom i den gällande lagen, om arbets- och näringsministeriets rätt att trots sekretessbestämmelserna av närings-, trafik- och miljöcentralerna få de uppgifter som behövs för den till ministeriet hörande förvaltningen av understödssystemet. Det behov av uppgifter som avses i denna paragraf är i allmänhet större än i de uppdrag i anslutning till tillsynen över understöd som avses i 20 §. Rätten att få uppgifter ska gälla både arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna i förhållande till understödstagaren.

I 2 mom. föreskrivs om arbets- och näringsministeriets samt närings-, trafik- och miljöcentralens rätt att få nödvändiga uppgifter av andra myndigheter. Eftersom det till ansökan om och användning av understöd ansluter sig en risk för missbruk, är det vid beviljandet av och tillsynen över understöd viktigt att försäkra sig om att det mottagande företaget och dess ansvariga personer handlar som sig bör. Beviljande eller utbetalning av understöd kan inte anses vara ändamålsenligt i situationer där företaget väsentligt har försummat att betala skatter eller andra offentligtgrättsliga avgifter. Eftersom verksamheten speciellt i små och medelstora företag i stor grad vilar på arbetsinsatsen och pålitligheten av företagaren själv samt de ansvariga i företaget, bör granskningen av att förpliktelserna har skötts inte begränsas till enbart företaget, utan granskningen bör vid behov också inbegripa annan och tidigare företagsverksamhet av de ansvariga personerna i företaget. Med stöd av paragrafen ska uppgifter kunna erhållas om både den som ansöker om understöd och den som får understöd samt om de ansvariga personerna och deras verksamhet i organisationerna i fråga. Till dessa ansvariga personer hör t.ex. styrelsemedlemmarna, verkställande direktören samt de ansvariga och tysta bolagsmännen i företaget. Uppgifter ska kunna erhållas också om dessa personers övriga företagsverksamhet och om understöd som beviljats för den samt om skatteskulder, lönegarantiskulder och andra liknande förfaranden som hänför sig till företagsverksamheten. Motsvarande rätt att erhålla uppgifter avses gälla också andra sökande och mottagare av understöd, oberoende

av dessas juridiska form. Rätten att få uppgifter är viktig med tanke på att ministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna ska kunna sköta sin övervakningsskyldighet på behörigt sätt.

Lagen föreslås också innehålla ett uttryckligt omnämnande av att uppgifterna ska ges utan ersättning. Av t.ex. skattemyndigheten kan uppgifter begäras om ett företags eventuella till betalning förfallna skatter eller andra obetalda offentligtgrättsliga avgifter i det skedet då understöd söks eller betalas ut. Uppgifter kan, enligt förslaget, vidare begäras hos t.ex. utsköknings-, tull- och polismyndigheterna.

Begäran om uppgifter ska alltid specificeras och ändamålet för uppgiften anges. Uppgift som fått på detta sätt får inte användas för annat ändamål än det som anges i begäran.

För att säkerställa att uppgifter fås i tillräckligt stor utsträckning, gäller för erhållande av uppgifter också vad som föreskrivs om det i 31 § i statsunderstödslagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan uppgifter som avses i 1 och 2 mom. också lämnas ut i maskinläsbar form eller via teknisk anslutning.

23 §. Utlämnande av uppgifter. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs hur sekretessbelagda uppgifter kan lämnas ut i särskilt specificerade fall. Uppgifter kan lämnas ut till arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna för tillsynsuppgifter som enligt lagen hör till dem samt för att de ska kunna utföra andra uppgifter enligt lagen.

Möjligheten att, trots tystnadsplikten, lämna ut uppgifter också till andra myndigheter eller utomstående revisorer som utför sådana granskningar som avses i 20 och 21 § är nödvändig i sådana fall där antingen arbets- och näringsministeriet eller den berörda närings-, trafik- och miljöcentralen har tillgång till sådana uppgifter om granskningen som påverkar saken. I paragrafen ska också anges övriga myndigheter till vilka uppgifter kan lämnas ut. Nya myndigheter jämfört med den gällande lagen är jord- och skogsbruksministeriet samt skattemyndigheterna. Denna paragraf begränsar dock inte övriga myndighe-

ters rättigheter att få uppgifter som baserar sig på lag eller andra författningar.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan uppgifter som avses i 1 mom. också lämnas ut i maskinläsbar form eller via teknisk anslutning.

24 §. Förvaring av handlingar. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs om förvaringen av bokföringsmaterial och övrigt material som anknyter till det projekt som är föremål för understöd. Understödstagaren ska, utöver bokföringsmaterialet, förvara alla relevanta uppgifter, utredningar och handlingar samt upptagningar som kan ha betydelse vid övervakningen av att grunderna för beviljandet av understöd uppfylls och att understödet används på föreskrivet sätt och att villkoren för understöd följs.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan närmare bestämmelser om förvaring av handlingar utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap. Återbetalning och återkrav av understöd

25 §. Återbetalning av understöd. I den föreslagna paragrafen föreskrivs mestadels på motsvarande sätt som i 20 § i statsunderstödslagen om understödstagarens skyldighet att betala tillbaka erhållet understöd.

I föreslagna 1 mom. föreskrivs om understödstagarens förpliktelse att betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödet eller en del av det ska också betalas tillbaka, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Paragrafen innehåller därigenom en på understöd tillämpad allmän förpliktelse att betala tillbaka en grundlös förmån. Momentet förutsätter att en understödstagare som fått förmån utan grund på eget initiativ och så snart som möjligt vidtar åtgärder för att betala tillbaka förmån som erhållits till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Enligt momentet är understöd som fåtts på felaktiga grunder eller till för stort belopp en betalning som på grund av närings-, trafik- och miljöcentralens fel eller ett tekniskt fel betalas utan grund eller till för stort belopp. Understödstagaren ska på eget initiativ vidta åtgärder för att be-

tala tillbaka ett understöd eller en del av det som betalats i strid mot understödsbeslutet eller annars på felaktiga grunder. Som understöd som fåtts uppenbart utan grund på det sätt som avses i momentet betraktas understöd som erhållits fast understödstagaren inte uppfyller de allmänna eller de i lagen eller i förordning som utfärdats med stöd av lagen angivna villkoren för beviljande av understöd. Det i momentet angivna kravet på att det ska vara uppenbart att understödet betalats utan grund uppfylls alltid när understödet inte skulle kunna ha beviljats med stöd av lagen eller en förordning som utfärdats med stöd av lagen. Understödstagaren behöver inte återbetala förmån som betalats utan grund, om det belopp som ska återbetalas understödsspecifikt är högst 100 euro.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om undantag från återbetalningsskyldigheten i fråga om understöd som betalas på kalkylerade grunder. Enligt momentet gäller återbetalningsskyldigheten inte skillnaden mellan understöd som betalats på kalkylerad grund och de faktiska kostnader som understiger detta belopp. I fråga om understöd som beviljats på kalkylerad grund som fastställts innan verksamheten eller projektet genomförts, kan understödstagaren således räkna till godo skillnaden mellan det understödsbelopp som betalats på kalkylerad grund och de faktiska kostnaderna. I övrigt tillämpas 1 mom. som gäller återbetalning av grundlös förmån också på understöd som beviljas på kalkylerad grund.

Till den del understöd återbetalas på det föreskrivna sättet, uppkommer för närings-, trafik- och miljöcentralen skyldighet att genom beslut fastställa att återbetalningsskyldighet finns och beloppet samt riktigheten av ränta på beloppet. Vid behov avgörs ärendet som återkrav på det sätt som föreskrivs i 27 § 1 mom. 1 punkten i lagen.

26 §. Återkrav av understöd som är inriktat på investering på grund av att verksamheten upphör. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens skyldighet att helt eller delvis återkräva ett understöd som beviljats för en materiell eller immateriell investering, ifall verksamheten upphör under den användningstid som fastställts för understödet. Till återkravsskyl-

digheten hänför sig en skyldighet att avgöra ett eventuellt återkravsärende genom beslut, alltid när bedömningen gäller att understödstagaren avslutar eller inskränker verksamheten, överlåter verksamhet eller egendom till någon annan, övergår till ett annat område, att bolagsformen ändras, att bolaget delas, fusioneras, att verksamhet överläts, att bolaget försätts i likvidation, att bolaget avregistreras, att understödd egendom blir föremål för en utsköningsåtgärd, föremål för saneringsförfarande eller att bolaget går i konkurs. I den nu föreslagna lagen är bestämmelserna om återkrav mer koncisa än i den gällande lagen, när understödstagaren avslutar sin verksamhet som är föremål för investering eller överlåter den till någon annan. Detta är förenligt med Europeiska unionens bestämmelser om de mål som ska ställas för upprätthållande av investeringen. Paragrafen gäller både understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företags verksamhetsmiljö.

Enligt föreslagna 1 mom. 1 punkten ska understödet återkrävas om den verksamhet som är föremål för understödet upphör under användningstiden. Den centrala orsaken till att understödet återkrävs är då att de positiva konsekvenser, t.ex. sysselsättande faktorer, som vid ansökan om och beviljande av understöd eftersträvades genom den verksamhet som fått understöd inte har uppnåtts eller har upphört. Erhållandet av understöd förpliktar sålunda mottagaren att starta verksamheten och att upprätthålla verksamheten under den tid som bestämts, vilket är i linje med principerna för den reglering som avser Europeiska unionens strukturfondsfinansiering. På motsvarande sätt leder en väsentlig inskränkning av verksamheten till att den del av understödet för en investering som motsvarar den inskränkta andelen återkrävs. Med väsentlig inskränkning av verksamheten avses att produktionen i fråga om den understödda verksamheten eller verksamhetens sysselsättande effekt minskar väsentligt.

Avslutandet eller inskränkningen av verksamheten anses ha skett omedelbart när verksamheten inskränks eller avbyts, om det inte anses vara fråga om en olyckshändelse som förutsätter långvarigare reparation, som exempelvis åtgärdande av följderna av en om-

fattande eldsvåda. Om den egendom som varit föremål för understöd har förstörts eller skadats eller stulits under den användningstid som anges i beslutet och ny till anskaffningspriset och kvaliteten motsvarande egendom inte skaffas i stället, ska verksamheten anses ha upphört eller ha inskränkts väsentligt.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har skyldighet att börja utreda ärendet och vidta återkravsprövning så snart som möjligt efter att centralen fått kännedom om saken.

Som avslutande av verksamheten jämställs också avregistrering av företaget eller att företaget försätts i likvidation. Enbart det att företaget blivit föremål för företagssaneringsförfarande betraktas i allmänhet inte som en grund för återkrav. Även under företagssaneringsförfarande leder avslutande eller väsentlig inskränkning av verksamheten eller överlåtande av egendom till någon annan till återkrav.

Enbart det att understödstagaren säljer aktier eller ägarandelar eller byter aktier, betraktas inte som avslutande av verksamheten i fråga om understöd för utvecklande av företag. Motsvarande åtgärder betraktas inte heller som avslutande av verksamheten när det gäller understöd för utvecklande av företags verksamhetsmiljö, om inte understödstagaren samtidigt anses ha avstått från sin icke-vinstsyftande verksamhet.

Enbart det att bolagsformen i den sammanlutning som är understödstagare ändras, att bolaget delas, fusioneras eller överlåter verksamhet mot aktier betraktas inte som upphörande med verksamheten, eftersom de skyldigheter som är förenade med understödet, såsom användningstiden för egendomen, anses övergå till den som fortsätter med verksamheten.

Med ett område som hör till den stödnivå som bestämts för understödet avses områden inom vilka understöd kan beviljas i enlighet med lagstiftningen. Till den del understödstagarens verksamhet överförs från det område understödsbeslutet avser till ett område där understödet enligt författningar hade varit mindre än i understödsbeslutet, ska återkravet av ett understöd som är inriktat på investering hänföras till skillnaden mellan det beviljade understödet och det understöd som kunnat beviljas inom det område till vil-

ket överföringen gjorts vid tidpunkten för överföringen. Om verksamheten överförs till ett annat land leder detta alltid till återkrav av understödet.

Enligt 1 mom. 2 punkten leder överlåtelse av den verksamhet eller egendom som är föremål för understödet eller en del av den till någon annan till återkrav av understödet. Med överlåtelse till någon annan avses åtgärder genom vilka verksamhet eller egendom som är föremål för understöd övergår i någon annans ägo eller besittning eller på annat sätt utnyttjas av någon annan. Med överlåtelse av verksamhet avses till exempel att ägande- eller besittningsrätten till en affärsverksamhet som varit föremål för understöd eller understödstagarens affärsverksamhet i sin helhet överläts. Med överlåtelse av egendom avses att ägande- eller besittningsrätten till egendom som varit föremål för understöd överläts. När understödstagaren till exempel säljer en del av de maskiner och anordningar som är föremål för understöd så att det inte i stället anskaffas egendom som ska anses vara motsvarande, ska närings-, trafik- och miljöcentralen återkräva det understöd som avsetts för den sålda egendomen. På motsvarande sätt, när understödstagaren till exempel säljer den fastighet som är föremål för understöd till någon annan och stannar kvar som hyresgäst, ska närings-, trafik- och miljöcentralen återkräva det understöd som avsetts för den sålda egendomen. När det gäller understöd avsett för fastighet, anses det inte finnas skäl till återkrav på grund av uthyrning till den som fortsätter med produktionsverksamheten, även om understöd som avsetts för produktionsmässig affärsverksamhet eller egendom återkrävs på basis av överlåtande till någon annan. När understöd som direkt beviljats ett fastighetsbolag för att bygga verksamhetslokaler behandlas, leder det att lokalerna tillfälligt står tomma inte till återkrav. Med överlåtelse jämställs också att den understödda egendomen blir föremål för en utsokningsåtgärd.

I föreslagna 1 mom. 3 punkten föreskrivs om återkrav av understöd i en situation där den som har fått understöd för en investering har försatts i konkurs under den användningstid som avses i 19 § 2 mom. Ett beslut om återkrav som föranleds av att stödmotta-

garen har försatts i konkurs ska återtas, om det förordnas att försättandet i konkurs ska återgå eller det upphävs till följd av besvär.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska i de fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten återkravet gälla den andel av beloppet av det utbetalda understödet som fås så att den andel som motsvarar egendomens användningstid dras av från det belopp som motsvarar användningstiden enligt 19 § 2 mom. När den faktiska användningstiden beräknas, beaktas bara hela månader. Vid tillämpningen av momentet kan det till exempel vara fråga om en situation där egendom som varit föremål för understöd har sålts 13 månader och 18 dagar efter att användningstiden började löpa i ett projekt för vilket gäller tre års (36 månaders) användningstid. Utifrån den faktiska användningstiden ska då för återkrav fastställas 23/36 delar av den kalkylerade maximitiden, vilket motsvarar de hela månader då egendomen har använts. 13/36 delar av maximitiden återkrävs inte. Momentet ska inte tillämpas i situationer med konkurs.

Återkrav enligt 3 mom. i paragrafen behöver inte vidtas, om det belopp som ska återkrävas understödsspecifikt är högst 100 euro.

27 §. Skyldighet att återkräva understöd på andra grunder. Återkrav av understöd på andra grunder. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om andra grunder, utöver dem som anges i 26 §, som leder till att utbetalningen av understöd upphör och att understöd återkrävs. I de situationer som anges i paragrafen har närings-, trafik- och miljöcentralen inte prövningsrätt när det gäller vidtagande av återkrav, utan centralen har skyldighet att bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understödet ska återkrävas. Grunderna för upphörande med utbetalningen av understöd och återkrav är att understödstagaren väsentligen förfarit på ett felaktigt eller ohederligt sätt eller brutit mot skyldigheten att återbetala understöd.

Enligt proportionalitetsprincipen förutsätts vid återkrav att felaktigheten varit väsentlig. Som väsentliga räknas de felaktigheter på basis av vilka understödet inte skulle ha beviljats till lika stort belopp som i understödsbeslutet. På motsvarande sätt är användning av understöd för ett ändamål som understöd inte alls skulle ha beviljats för eller för vilket un-

derstöd skulle ha beviljats till ett avsevärt mindre belopp en sådan väsentlig felaktighet som avses i paragrafen. När paragrafen tillämpas, ska enligt proportionalitetsprincipen avslutandet av utbetalningen och återkravet av utbetalt understöd begränsas till ett belopp som motsvarar felaktigheten. Åtgärden kan dock gälla hela det beviljade understödet, om understödet inte skulle ha beviljats alls under förhållandena i den framkomna situationen, eller om understödet till följd av felet till väsentliga delar inte kan användas i överensstämmelse med understödsbeslutet.

I föreslagna 1 mom. 1 punkten föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens skyldighet att bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd ska återkrävas i situationer där understödstagaren har låtit bli att återbetala ett sådant understöd eller en del av det som enligt 25 § ska återbetalas. Upphörandet med utbetalningen av understöd samt återkravet av understöd ska i denna situation oftast begränsas till det belopp som enligt 25 § ska återbetalas. Med stöd av punkten kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov genom beslut om återkrav fastställa att återbetalningsskyldighet finns samt det belopp som ska återkrävas inklusive ränta. Förfarande som strider mot en i lag föreskriven uttrycklig förpliktelse är alltid en väsentlig felaktighet. På grund av detta föreskrivs i punkten inte särskilt om väsentlighetskrav.

I föreslagna 1 mom. 2 punkten anges som återkravgrund att understödet väsentligen har använts för något annat ändamål än det har beviljats för. Upphörande med utbetalningen och återkrav är påföljder av understödstagarens förfarande som bryter mot villkoren om ändamålet för understödet som ingår i understödsbeslutet och i förordningar som gäller understödet. Ändamålet för understödet enligt understödsbeslutet förverkligas i sådana fall antingen inte alls eller inte till betydande delar.

Enligt föreslagna 1 mom. 3 punkten är grunden för upphörande med utbetalningen eller återkravet lämnande av felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som har varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av understödet, dess belopp eller villkor. Utöver lämnande av felaktiga

uppgifter utgör också hemlighållande av en väsentlig omständighet en grund för upphörande med utbetalningen och återkrav. Med felaktiga uppgifter avses uppgifter som inte motsvarar fakta vid den tidpunkt då uppgiften lämnas. Med vilseledande uppgifter avses sådana uppgifter utifrån vilka närings-, trafik- och miljöcentralen till väsentliga delar inte får en korrekt och tillräcklig bild av uppfyllandet av grunderna för beviljandet av understödet och ändamålet för understödet. När det gäller ekonomisk rapportering ska enligt paragrafen alla sådana uppgifter i fråga om vilka revisorn i sin revisionsberättelse i enlighet med revisionslagen inte utan förbehåll kan förorda fastställande av bokslutet betraktas som felaktiga.

I föreslagna 1 mom. 4 punkten är grunden för upphörande med utbetalningen och återkravet försummelse att lämna riktiga och tillräckliga uppgifter i samband med utbetalningen av understödet. Det anses att understödstagaren är skyldig att se till att uppgifter om eventuella förutsättningar som uppställts för utbetalningen av stöd lämnas i tillräckligt stor omfattning och att uppgifterna är korrekta, så att närings-, trafik- och miljöcentralen enbart utifrån de uppgifter som understödstagaren lämnat kan få en riktig bild av om villkoren för utbetalning uppfylls. Om detta inte har skett och understöd har betalats utan grund, ska understödet återkrävas.

I föreslagna 1 mom. 5 punkten föreskrivs om försvårande av granskning som gäller användningen av understöd som grund för upphörande med utbetalningen eller återkrav. I praktiken kan det vara fråga om hemlighållande av material vid granskningen eller vägran av granskning eller förhindrande eller försvårande av uppnåendet av syftet genom att vägra lämna uppgifter som behövs eller annat icke-samarbetsvilligt förfarande. Vägran att över huvud taget tillåta en granskning i enlighet med lagen är oftast en grund att återkräva understödet i sin helhet. På samma sätt kommer återkrav av understödet i sin helhet i fråga, om understödstagaren i samband med granskning lämnar väsentligt felaktiga eller vilseledande uppgifter eller handlingar.

I föreslagna 1 mom. 6 punkten föreskrivs som grund för upphörande med utbetalning-

en och återkrav att understödstagaren på ett med 1–5 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av understöd eller villkoren i understödsbeslutet.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om skyldigheten att bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd som redan betalats ut eller en del av det ska återkrävas också när detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning. Grunden för upphörande med utbetalningen av understöd eller återkrav av understöd när momentet tillämpas har fastställts i Europeiska unionens lagstiftning. Unionens lagstiftning kan i praktiken gälla antingen villkoren och reglerna för statsstöd som beviljas av medlemsstatens medel eller gemenskapsstöd som finansieras via gemenskapens budget samt verkställande av dessa. Tillämpningen av momentet förutsätter inte att Europeiska unionens förvaltningsorgan eller organ skulle ha fattat det beslut som förutsätter att utbetalningen av understödet i fråga ska upphöra eller återkrävas. Närings-, trafik- och miljöcentralen har på basis av Europeiska unionens lagstiftning då skyldighet att upphöra med utbetalningen av statsunderstödet och återkräva det.

Återkrav enligt 3 mom. i paragrafen behöver inte vidtas, om det belopp som ska återkrävas understödsspecifikt är högst 100 euro.

28 §. Återkrav enligt prövning av understöd. I paragrafen föreskrivs när myndigheten enligt prövning kan bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd ska återkrävas. Paragrafen motsvarar i huvudsak innehållet i 22 § 1 mom. 1–2 och 7 punkten i statsunderstödslagen och 27 § 3 mom. i den nuvarande lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet. I paragrafen är det fråga om vissa sådana förfaranden från understödstagarens sida som inte nödvändigtvis är i den meningen väsentliga att följderna av dem konsekvent blir att utbetalningen av understödet ska upphöra eller understödet återkrävas.

I 1 och 2 punkten i momentet försöker man effektivisera den skyldighet som understödstagaren har att meddela myndigheterna sådana ändringar som gäller understödstagarens verksamhet och den med understödet förvärvade egendomen och som sker under

den användningstid som föreskrivits för egendomen. En i 3 punkten avsedd situation uppstår om understödstagaren vidtar åtgärder eller genomför arrangemang som i sak motsvarar de grunder för återkrav som nämns i 26–28 §, men som har givits en juridisk form som avviker från sakens faktiska natur eller syfte.

Återkrav enligt 2 mom. i paragrafen behöver inte vidtas, om det belopp som ska återkrävas understödsspecifikt är högst 100 euro.

29 §. Jämkning. I den föreslagna paragrafen bestäms om tillämpning av den förvaltningsrättsliga skälighetsprincipen, så att ränta på ett understöd på vissa grunder inte drivs in när ett beslut om återkrav fattas. Skyldigheten att betala ränta underlättas endast till den del återkrav av ränta är oskäligt. För att hela räntan på understödet eventuellt inte ska återkrävas förutsätts således särskilt vägande skäl.

Behovet av jämkning av återkravet minskar jämfört med tidigare på grund av att i fråga om återkrav av understöd som varit avsett för investering beaktas enligt 26 § 2 mom. i den nu föreslagna lagen den redan förflutna användningstiden, så att denna minskar det belopp som återkrävs.

Återkrav av ränta med anledning av understödstagarens förändrade omständigheter kan, enligt förslaget, anses oskäligt t.ex. när det att ägaren–företagaren eller motsvarande nyckelperson har förlorat sin arbetsförmåga innebär att i första hand ett företag som selsätter färre än tio personer eller är bara något större till sin storlek upphör med sin verksamhet. När det gäller medelstora eller stora företag kan ovan nämnda grunder i praktiken inte komma i fråga. Upphörande av verksamheten till följd av att affärsverksamheten misslyckats kan inte heller utgöra grund för en jämkning av återkravet av ränta.

Mot bakgrunden av det förfarande som ligger till grund för återkrav, kan återkrav av ränta betraktas som oskäligt om det riktar sig mot en understödstagare som i och för sig har lämnat riktiga uppgifter eller om det förfarande som ligger till grund för återkravet innehåller endast obetydliga eller oväsentliga fel eller avvikelser. Om förfarandet för sin del har påverkats av en myndighets felaktiga förfarande eller felaktiga råd ligger jämkning

av räntan också nära till hands. Jämkning av räntan kommer inte i fråga om återkravet är en följd av understödstagarens uppsåtliga missbruk.

30 §. Tidsfristen för återkrav. I paragrafen föreskrivs, i huvudsak på motsvarande sätt som i statsunderstödslagen, om de tider för återkrav som ska tillämpas i fråga om avbrytande eller upphörande av utbetalning och vid återkrav av understöd.

I det föreslagna 2 mom. bestäms om den tid inom vilken understöd eller ränta på det får återkrävas. Enligt förslaget får återkrav inte vidtas efter att tio år har förflutit från det att den sista posten av understödet betalades ut, eller, om en tidsfrist från utbetalningen av den sista posten har utsatts i understödsbeslutet för användningen av understödet eller den egendom som understötts med det på det sätt som föreskrivs i 19 § 2 mom. i lagen, när tio år har förflutit från tidsfristens slut. Om t.ex. den i understödsbeslutet angivna användningstiden är fem år från det att den sista posten av understödet betalades ut, kan återkrav inledas efter femton år från utbetalningen av den sista posten. Ett beslut kan dock fattas även efter den föreskrivna tidsfristen på tio år, om det förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

6 kap. Särskilda bestämmelser

31 §. Sökande av ändring. I paragrafen föreslås ingå bestämmelser om sökande av ändring i beslut av närings-, trafik- och miljöcentralerna.

I den föreslagna lagen föreskrivs, på samma sätt som i den gällande lagen, om rätten att söka ändring, så att utöver i fråga om beslut om återkrav ska omprövning kunna begäras i beslut som gäller återbetalning av understöd, beviljande och vägrande av understöd, utbetalning, avbrytande och upphörande av utbetalning samt förlängning av giltighetstiden för understödsbeslut, varvid parten i första hand framför en omprövningsbegäran. I beslut som fattats med anledning av en omprövningsbegäran får, enligt lagförslaget, ändring sökas genom besvär. Skillnaden jämfört med den gällande regleringen är att det i paragrafen om återkrav inte längre finns ett omnämnande av rätt att söka ändring i mini-

steriets beslut, eftersom beslut om understöd inte längre ska fattas vid ministeriet.

I ett förfarande med omprövningsbegäran kan myndigheten uppmanas att granska lagligheten i sitt beslut. Fördelen med detta förfarande är att det är snabbt och smidigt, eftersom myndigheten vid behov i klara fall t.o.m. mycket snabbt kan ändra sitt eget beslut. Härigenom kan man undvika att ärendet i onödan behandlas hos besvärinstanser.

Avsikten är att omprövningsbegäran ska vara det första skedet i sökande av ändring. I beslut som fattats med anledning av omprövningsbegäran får ändring sökas genom besvär.

I 2 mom. konstateras för tydlighetens skull att ändring i ett beslut som fattats med anledning av omprövningsbegäran får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Närmare bestämmelser om omprövningsförfarande finns i 7 och 7a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs om besvärstillstånd, när ändring söks i förvaltningsdomstolens beslut. Besvärstillstånd behövs i andra fall än i ärenden som gäller avbrytande och avslutande av utbetalningen samt återkrav. Högsta förvaltningsdomstolen beslutar om besvärstillstånd.

32 §. Verkställighet. Enligt den föreslagna paragrafen får närings-, trafik- och miljöcentralens beslut verkställas trots att ändring har sökts. Till de beslut som verkställs snabbt hör i synnerhet de beslut av närings-, trafik- och miljöcentralerna som gäller avbrytande av utbetalning enligt 18 § i den föreslagna lagen. En parts möjlighet till effektivt rättskydd trots att beslutet är verkställbart avses bli tryggad genom att besvärmyndigheten kan avbryta verkställigheten vid behov.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs vidare att ett sådant lagakraftvunnet beslut om återkrav av understöd som har fattats med stöd av 26–28 § i denna lag kan verkställas i den ordning som föreskrivs om verkställande av skatter och avgifter. Med stöd av paragrafen avses närings-, trafik- och miljöcentralernas beslut duga som direkt utsökningsgrund.

33 §. Ikraftträdande. Enligt 1 mom. föreslås det att lagen träder i kraft den 1 juli 2014. Eftersom lagen om allmänna villkor för företagsstöd (786/1997) förutsätter att ett

företagsstödsprogram är tidsbundet ska också den föreslagna lagen vara tidsbunden och den ska vara i kraft t.o.m. den 31 december 2021.

Enligt 2 mom. ska 17—32 § tillämpas på understöd som beviljats med stöd av denna lag också sedan lagen trätt ur kraft. Lagens 17 § tillämpas dock inte efter den 31 december 2022, om inte understödet finansieras enbart med nationella medel. Denna bestämmelse är nödvändig för att understöd i enlighet med de bestämmelser som gäller finansiering ur Europeiska unionens strukturfonder ska kunna betalas för projekt som finansieras inom ramen för den programperiod som upphör 2020 ännu två år efter att programperioden upphört, dvs. till utgången av 2022. Till den del det är fråga om helt nationell finansiering, dvs. finansiering som beviljas för ett projekt utan motsvarande finansiering ur Europeiska unionens strukturfonder, iaktas de tidsfrister som ingår i beslutsvillkoren för understödsbesluten i fråga. I enlighet med dessa villkor kan understöden ofta i sin helhet betalas ut mer än två år efter det att understödsbeslutet har fattats.

I enlighet med 3 mom. i paragrafen ska lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) upphävas, när den nu föreslagna lagen träder i kraft.

34 §. Övergångsbestämmelser. Enligt 1 mom. ska den föreslagna lagen tillämpas också på understöd som har beviljats med stöd av lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) till den del som gäller avbrytande av utbetalning, övervakning och granskning samt erhållande och lämnande av uppgifter som ska hemlighållas enligt 18 och 20–23 §.

Enligt 2 mom. ska den nu föreslagna lagen tillämpas på beslut som ska fattas med stöd av de ansökningar som har lämnats in till närings-, trafik- och miljöcentralen innan denna lag trädde i kraft. Detta är nödvändigt för att tillräckligt med tid ska kunna garanteras för behandlingen av ansökningarna.

1.2 Lagen om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice

12 kap. 10 §. Det föreslås att 12 kap. 10 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företags-

service ändras så att sysselsättningsanslag inte längre ska kunna beviljas för investeringar. I praktiken innebär detta att investeringsunderstöd i sysselsättningsfrämjande syfte och understöd enligt sysselsättningsarbetsprogrammet inte längre kan beviljas på grundval av ansökningar som blivit anhängiga efter lagändringen. Avsikten är att investeringsunderstöden i sysselsättningsfrämjande syfte delvis ersätts med understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö.

14 kap. 1 §. Dessutom ska 14 kap. 1 § ändras så att bestämmelsen om sökande av ändring som gäller statens egna investeringar som avses i 12 kap. 10 § ska upphävas som onödig.

2 Närmare bestämmelser

Det föreslås att genom förordning av statsrådet ska kunna föreskrivas närmare om verksamhet enligt 7 § i den föreslagna lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet. De närmare bestämmelser som utfärdas genom förordning av statsrådet avses, inom ramen för de allmänna principerna och utgångspunkterna i lagen, gälla inriktningen av understöd samt detaljerade villkor om beviljande av understöd.

Enligt 10 § i den föreslagna lagen kan det genom förordning av statsrådet bestämmas närmare om grunderna för beviljande av understöd för utvecklande av företag, de godtagbara utgifterna och stödnivåerna samt de sammanlagda maximibeloppen av understödet för utvecklande av företag och andra statsstöd.

Med de grunder för beviljande av understöd för utvecklande av företag, till vilka hänvisas i 10 § i den föreslagna lagen, avses sådana omständigheter som gäller inriktandet av understöd, mer detaljerade villkor för beviljande av understöd, tekniska detaljer i anknytning till beviljande av understöd samt sådana omständigheter som hänför sig till andra liknande detaljer och beträffande vilka det med avseende på de allmänna principerna och utgångspunkterna i lagen är ändamålsenligt att föreskriva genom förordning av statsrådet. I dessa omständigheter ingår bl.a. det mer exakta inriktandet av understöd inom ramen för de allmänna villkor som föreskrivs

i lagen, bedömningen av konkurrenssituationen vid beviljandet av understöd, bedömningen av projektets betydelse vid beviljandet av understöd, bedömningen av de närmare villkoren för beviljandet av understöd till stora företag samt uppföljningen och bedömningen av hur projektet genomförs och hur verkkningsfullt understödet är.

Det föreslås att genom förordning av statsrådet ska kunna föreskrivas närmare om de i 11 § avsedda mottagarna av understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö. Det föreslås att genom förordning av statsrådet dessutom föreskrivs närmare om beviljande av understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö för sådan verksamhet som avses i 12 § i den föreslagna lagen. De närmare bestämmelser som utfärdas genom förordning av statsrådet avses, inom ramen för de allmänna principerna och utgångspunkterna i lagen, gälla inriktningen av understöd samt detaljerade villkor om beviljande av understöd.

Enligt 14 § i den föreslagna lagen kan det genom förordning av statsrådet bestämmas närmare om grunderna för beviljande av understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö, de godtagbara utgifterna och stödnivåerna.

Enligt 15 § 3 mom. i den föreslagna lagen kan det genom förordning av statsrådet bestämmas närmare om grunderna för ansökan om understöd.

Enligt 16 § i den föreslagna lagen kan det genom förordning av statsrådet bestämmas närmare om fattande av beslut om understöd.

Enligt 17 § i den föreslagna lagen kan närmare bestämmelser om utbetalning av understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 24 § 2 mom. i den föreslagna lagen kan närmare bestämmelser om förvaring av handlingar utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att den nya lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet träder i kraft den 1 juli 2014.

Det föreslås att lagen om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice träder i kraft

samtidigt som den nya lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Offentliga förvaltningsuppgifter kan enligt 124 § i grundlagen anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag. I denna proposition föreslås att det i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet ska ingå en bestämmelse med stöd av vilken granskningar som riktar sig till understöd kan utföras av andra än myndigheter. Enligt lagen kan, på uppdrag av myndigheten, granskningar utföras av en av revisionsnämnden för offentlig förvaltning och ekonomi godkänd revisor eller revisionsammanslutning, en av Centralhandelskammaren godkänd revisor eller revisionsammanslutning eller en av en handelskammare godkänd revisor eller revisionsammanslutning. Revisorerna och revisionsammanslutningarna ska utföra granskningarna inom ramen för de gränser som specificeras exakt i uppdraget.

Om anförtroende av en offentlig förvaltningsuppgift kan föreskrivas och beslutas endast när de förutsättningar som avses i 124 § i grundlagen finns. För det första kan en offentlig förvaltningsuppgift anförtros någon utanför myndighetsmaskineriet endast om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften. Dessutom får överföringen av uppgifterna inte äventyra de grundläggande fri- och rättigheterna eller andra krav på en god förvaltning.

Det är i flera fall ändamålsenligt att anförtro de nu avsedda revisionsuppgifterna till yrkesmänniskor inom revisionsbranschen. På detta sätt kan det säkerställas att granskningarna utförs på ett tillbörligt och kostnadseffektivt sätt. Det nu föreslagna utförandet av granskningar av utomstående revisorer har redan i många år varit möjligt enligt den gällande lagen och motsvarar den reglering som tillämpas i statsunderstödslagen (688/2001).

Grundlagsutskottet underströk i samband med stiftandet av grundlagen betydelsen av att rättssäkerheten och god förvaltningssed säkerställs genom bestämmelser när förvaltningsuppgifter direkt genom lag förs över på

andra än myndigheter (GrUB 10/1998 rd, s. 35/II).

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja ekonomisk tillväxt, sysselsättningen och andra näringspolitiska mål genom att bevilja understöd för projekt som främjar i synnerhet startandet av små och medelstora företag samt sådana företags tillväxt och utveckling.

När understöd beviljas ska målen för Europeiska unionens och den nationella region- och strukturpolitiken beaktas. Bestämmelser om beaktande av konkurrensaspekter finns i 7 § 1 mom. 4 punkten i statsunderstödslagen (688/2001).

I syfte att förbättra företagets konkurrenskraft på lång sikt och förnya företagsverksamheten inriktas understöden på högtstående projekt som främjar företagsverksamheten.

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag bestäms om de grunder som ska iaktas när understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö beviljas någon annanstans i Finland än i landskapet Åland.

På understöd enligt denna lag tillämpas vad som föreskrivs i 3 kap. i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (/2013).

Dessutom tillämpas på understöd enligt denna lag vad som föreskrivs i statsunderstödslagen, om inte något annat bestäms nedan.

3 §

Anslag

Understöd kan beviljas högst till det maximibelopp som har godkänts i statsbudgeten. I statsbudgeten tas in ett anslag som behövs för utbetalning av beviljade understöd.

Understöd enligt denna lag kan delfinansieras med medel ur Europeiska unionens strukturfonder. Denna lag tillämpas också på medel ur strukturfonderna, om inget annat följer av Europeiska unionens lagstiftning.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *små företag* sådana företag som motsvarar definitionen av små företag enligt Kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag eller en motsvarande

definition som ersätter den nämnda rekommendationen,

2) *medelstora företag* sådana företag som motsvarar definitionen av medelstora företag enligt den rekommendation som avses i 1 mom. eller en motsvarande definition som ersätter den nämnda rekommendationen,

3) *stora företag* sådana företag som inte avses i 1 eller 2 punkten,

4) *materiella investeringar* anskaffning av mark, byggnader, maskiner, anordningar och inventarier samt långvarig hyrning av maskiner och anordningar,

5) *immateriella investeringar* förvärv av patenträttigheter, licenser, know-how och icke-patentskyddad teknisk kunskap som hänför sig till överföring av teknik,

6) *investeringar* materiella och immateriella investeringar,

7) *utvecklingsåtgärder* utvecklande av företagets affärskompetens, internationalisering, produkter, tjänster och tillverkningsmetoder, beredning av projekt samt annat med detta jämförbart betydelsefullt utvecklande av företagsverksamheten.

5 §

Myndigheter

Ärenden som gäller understöd enligt denna lag behandlas av närings-, trafik- och miljöcentralerna.

2 kap.

Understödsformer

Understöd för utvecklande av företag

6 §

Mottagare av understöd

Understöd för utvecklande av företag beviljas endast små och medelstora företag, om inte något annat bestäms nedan.

Understöd kan inte beviljas för fiskeri, jordbruk eller skogsbruk. Understöd kan inte heller beviljas för förädling eller saluhållande av jordbruksprodukter.

Vid beviljande av understöd ska också Europeiska unionens sektorvisa begränsningar beaktas.

7 §

Verksamhet som finansieras

Understöd för utvecklande av företag kan beviljas för materiella och immateriella investeringar samt för utvecklingsåtgärder.

8 §

Förutsättningar för beviljande av understöd

Understöd kan beviljas om

1) företaget bedöms ha förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet,

2) understödet bedöms ha betydande konsekvenser för genomförandet av projektet, och

3) projektet bedöms vara betydande med tanke på utvecklande av företagets verksamhet.

9 §

Beviljande av understöd till stora företag

Understöd för utvecklande av företag kan beviljas stora företag i fråga om sådana investeringar enligt 7 § som genomförs inom stödområde I eller II i enlighet med lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (/2013).

10 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av understöd för utvecklande av företag, de godtagbara utgifterna och stödnivåerna samt de sammanlagda maximalbeloppen av understödet för utvecklande av företag och andra statsunderstöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö

11 §

Mottagare av understöd

Understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö kan beviljas icke-vinstsyftande offentliga och privata sammanslutningar samt stiftelser för projekt som genomförs i syfte att förbättra företags verksamhetsmiljö eller förutsättningarna för utveckling av företagsverksamheten.

12 §

Verksamhet som finansieras

Understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö kan beviljas för utredningar som är nödvändiga med tanke på företagsverksamheten, utvecklande av service som företagen behöver, främjande av samarbete mellan företag samt för andra projekt som förbättrar företagens verksamhetsmiljö och utvecklingsmöjligheter.

13 §

Förutsättningar för beviljande av understöd

Ett villkor för att understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö ska kunna beviljas är att det bedöms att projektet väsentligt främjar startandet av, tillväxten i eller utvecklandet av små och medelstora företag i regionen. För att understöd ska kunna beviljas förutsätts dessutom att det bedöms ha betydande konsekvenser för genomförandet av projektet och att understödstagaren bedöms ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att genomföra projektet samt att svara för verksamhetens kontinuitet också efter att projektet genomförts, när projektets art förutsätter det.

14 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av understöd för utvecklande av företagens verksamhetsmiljö samt de

godtagbara utgifterna och stödnivån får utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 kap.

Ansökan om samt beviljande och utbetalning av understöd

15 §

Ansökan om understöd

Ansökan om understöd görs elektroniskt via den för ändamålet avsedda nättjänsten. Ansökan om understöd kan också göras på en blankett som lämnas in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Ansökan om understöd ska lämnas in innan projektet inleds.

Närmare bestämmelser om ansökan om understöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §

Beslut om understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om understöd.

Förutom vad som föreskrivs i denna lag och i förordningar som utfärdas av statsrådet med stöd av denna lag, ska understödstagaren iaktta de villkor och begränsningar som ingår i beslutet om understöd.

Närmare bestämmelser om fattande av understödsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Utbetalning av understöd

Ansökan om utbetalning av understöd görs elektroniskt via den för ändamålet avsedda nättjänsten. Ansökan om utbetalning kan också göras på en blankett som lämnas in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen betalar ut understödet retroaktivt utifrån de faktiska utgifterna, de närmare villkoren i beslutet om beviljande av understöd och en godtagbar utredning. Understödet kan också betalas ut en-

ligt en kostnadsmodell som bestäms i beslutet. På understödet kan betalas förskott, om det är motiverat med tanke på användningen av understödet och ändamålsenligt med tanke på tillsynen över användningen.

Närmare bestämmelser om utbetalning av understöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Avbrytande av utbetalning

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan besluta att utbetalningen av understöd avbryts i enlighet med vad som föreskrivs i 19 § i statsunderstödslagen.

4 kap.

Användningen av och tillsynen över understöd

19 §

Användning av understöd

Understödet får användas endast för ändamål som anges i understödsbeslutet.

Den egendom som är föremål för det understöd som beviljats för investering ska små och medelstora företag använda i tre år från utbetalningen av den sista posten av understödet och övriga understödstagare i fem år. Av särskilda skäl kan den närings-, trafik- och miljöcentral som beviljar understödet bestämma att användningstiden är högst tio år.

20 §

Tillsyn

Närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhet som beviljare och utbetalare av understöd övervakas av arbets- och näringsministeriet. Andra myndigheter eller utomstående revisorer kan anlitas för att utföra granskningar. Användningen av understöden övervakas av arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, vilka kan anlita en annan myndighet eller en utomstående revisor för granskningar.

Den utomstående revisorn ska vara en av revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisor (OFR-revisor) eller revisionssammanslutning (OFR-sammanslutning), en av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR-revisor) eller revisionssammanslutning (CGR-sammanslutning) eller en av en handelskammare godkänd revisor (GRM-revisor) eller revisionssammanslutning (GRM-sammanslutning). En revisionssammanslutning ska utse en huvudansvarig revisor för granskningen.

På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför revisionsuppdrag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

21 §

Granskningsrätt

Arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen samt en revisor som anlitas av dem har rätt att granska sökandens och understödstagarens affärsverksamhet i den omfattning beviljandet och användningen av understödet kräver. För utförande av granskningen är sökanden och understödstagaren skyldiga att, utan ogrundat dröjsmål och utan ersättning, för den som utför granskningen lägga fram alla nödvändiga handlingar och övrigt material som har samband med användningen av understödet och även i övrigt bistå vid granskningen. Den som utför granskningen har rätt att i detta syfte få tillträde till de lokaler och områden som den som är föremål för granskning har i sin besittning eller i sitt bruk. Granskning får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Vid granskningen ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingarna och det övriga material som avses ovan, om detta krävs för att syftet med granskningen ska uppnås. Handlingarna och annat överlåtet material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för utförandet av granskningen. På begäran av den som utför granskningen ska den som

är föremål för granskning även lämna de upplysningar som är nödvändiga för att granskningen ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

Polis-, tull-, utsköknings- och skattemyndigheterna ska utan ersättning ge den handräckning som behövs för att granskning enligt denna paragraf ska kunna utföras.

22 §

Rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna har arbets- och näringsministeriet rätt att av närings-, trafik- och miljöcentralen utan ersättning få förvaltningen av understödssystemet behövliga uppgifter och utredningar om ansökan om understöd och om beviljande och utbetalning av understöd samt om tillsynen över understöd. Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen har samma rätt att få uppgifter om användningen av understöden av understödstagarna.

Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utan ersättning av en annan myndighet och av en sådan sammanslutning eller person som tillsatts för att handha ett offentligt uppdrag få sådana för skötseln av övervaknings- skyldigheten eller behandlingen av understödansökningarna nödvändiga uppgifter om fysiska eller juridiska personer som annars ska hemlighållas. Dessutom gäller om erhållande av uppgifter vad som föreskrivs om det i 31 § i statsunderstödslagen.

Uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan lämnas ut också i maskinläsbar form eller via teknisk anslutning.

23 §

Utlämnande av uppgifter

Trots den tystnadsplikt som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får sådana uppgifter om en fysisk persons, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska situation, om affärs- eller yrkeshemlighet eller om en fysisk persons personliga förhållanden som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag

lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Innovationsfinansieringsverket Tekes, statens specialfinansieringsbolag, jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, arbets- och näringsbyrån samt skattemyndigheten, om det är nödvändigt för att sköta sådana understödsärenden eller tillsynsuppgifter som hör till myndigheten eller specialfinansieringsbolaget.

Uppgifter som avses i 1 mom. kan lämnas ut också i maskinläsbar form eller via teknisk anslutning.

24 §

Förvaring av handlingar

Understödstagaren är skyldig att förvara allt bokföringsmaterial och övrigt material som anknyter till projektet på ett sådant sätt att det är möjligt att övervaka användningen av understödet. Bokföringsmaterialet ska förvaras på det sätt som bestäms i 2 kap. 9 och 10 § i bokföringslagen (1336/1997).

Närmare bestämmelser om förvaring av handlingar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Återbetalning och återkrav av understöd

25 §

Återbetalning av understöd

Understödstagaren ska utan dröjsmål betala tillbaka ett understöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Understödstagaren ska betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det också, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Om det belopp som ska återbetalas är högst 100 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

Det som bestäms i 1 mom. gäller inte skillnaden mellan understöd som beviljats på kalkylerad grund och de faktiska kostnaderna.

26 §

Återkrav av understöd som är inriktat på investering på grund av att verksamheten upphör

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bestämma att utbetalningen av ett understöd som är inriktat på investering ska upphöra samt att understöd som redan betalats ut eller en del av det ska återkrävas, om understödstagaren under den användningstid som avses i 19 § 2 mom.

1) har upphört med sin verksamhet eller på ett väsentligt sätt inskränkt den verksamhet som är föremål för understöd inom det område som hör till den stödnivå som bestämts för understödet,

2) har överlåtit den verksamhet eller egendom som är föremål för understöd eller en del av den till någon annan, och ny motsvarande egendom inte har skaffats i stället för den överlåtna, eller

3) har försatts i konkurs.

I de fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska återkravet gälla den andel av beloppet av det utbetalda understödet som fås så att den andel som motsvarar egendomens användningstid dras av från det belopp som motsvarar användningstiden enligt 19 § 2 mom.

Om det belopp som ska återkrävas är högst 100 euro, behöver det inte återkrävas.

27 §

Skyldighet att återkräva understöd på andra grunder

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd som redan betalats ut eller en del av det ska återkrävas, om understödstagaren

1) har underlåtit att återbetala ett sådant understöd eller en del av det som enligt 25 § ska betalas tillbaka,

2) har använt understödet för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för,

3) har lämnat myndigheten felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständig-

het som har varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av understödet, dess belopp eller villkor, eller hemlighållit en sådan omständighet,

4) har underlåtit att lämna riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalning av understödet,

5) i strid med 21 § har vägrat att lägga fram material som behövs i samband med granskningen eller att i övrigt bistå vid granskningen, eller

6) i övrigt på ett med 1–5 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av understöd eller villkoren i understödsbeslutet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd som redan betalats ut eller en del av det ska återkrävas också när detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

Om det belopp som ska återkrävas är högst 100 euro, behöver det inte återkrävas.

28 §

Återkrav enligt prövning av understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att utbetalningen av understöd ska upphöra samt att understöd som redan betalats ut eller en del av det ska återkrävas, om understödstagaren

1) underlåtit att meddela att verksamheten har upphört eller inte har lämnat upplysningar om andra omständigheter som behövs för tillsynen över att villkoren i understödsbeslutet iakttas,

2) underlåtit att meddela en ändring av ändamålet med understödet eller någon annan ändring som påverkar användningen av understödet, eller

3) förfarit på ett sätt som i praktiken kan jämföras med det som föreskrivs i 26 eller 27 § eller i 1 eller 2 punkten genom att ge en omständighet som ansluter sig till beviljandet, utbetalningen eller användningen av understödet en annan juridisk form än vad som motsvarar sakens faktiska natur eller syfte.

Om det belopp som ska återkrävas är högst 100 euro, behöver det inte återkrävas.

29 §

Jämkning

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, när den fattar beslut som avses i 25–28 §, besluta att räntan på ett understöd inte ska återkrävas helt eller delvis, om återkrav vore oskäligt med hänsyn till understödstagarens förändrade omständigheter eller understödstagarens förfarande som ligger till grund för återkravet.

30 §

Tidsfristen för återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska fatta beslut som avses i 25–28 § utan dröjsmål efter att centralen har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken utbetalningen av understödet kan avbrytas eller upphöra eller understödet återkrävas.

Åtgärder för återkrav av understöd eller ränta eller dröjsmålsränta på det får inte vidtas efter att tio år har förflutit från det att den sista posten av understödet betalades ut. Gäller i fråga om ett understöd som ska återkrävas den användningstid som avses i 19 § 2 mom., räknas fristen på tio år från utgången av denna tid.

Ett sådant beslut kan fattas även efter den frist på tio år som föreskrivs i 2 mom., om det förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

31 §

Sökande av ändring

Omprövning av närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som fattat beslutet.

Ett beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som fö-

reskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut som gäller avbrytande eller avslutande av utbetalningen eller återkrav av understödet får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I andra beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

32 §

Verkställighet

Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får verkställas trots att ändring har sökts, om inte en besvärsmyndighet bestämmer något annat. Ett lagakraftvunnet beslut som fattats med stöd av 26–28 § är direkt utsökbart. Bestämmelser om indrivning av den fordran som baserar sig på beslutet finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

33 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 31 december 2021.

På understöd som beviljats med stöd av denna lag tillämpas 17–32 § också efter att lagens giltighetstid löpt ut. Lagens 17 § tillämpas dock inte efter den 31 december 2022, om inte understödet finansieras enbart med nationella medel.

Genom denna lag upphävs lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006).

34 §

Övergångsbestämmelser

Den lag som upphävs genom denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den tillämpas på understöd som beviljats med stöd av den. På avbrytande av utbetalning, tillsyn, granskning, rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter tillämpas dock vad

om dessa föreskrivs i 18 och 20–23 § i denna lag.

På en ansökan som var anhängig vid en närings-, trafik- och miljöcentral när denna lag trädde i kraft ska denna lag tillämpas.

*Lagförslag***2.****Lag****om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § 3 mom. som följer:

12 kap.

Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagsservice och tillhörande samarbete

10 §

Sysselsättningspolitiskt understöd och användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet

Inom gränserna för statsbudgeten kan arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån anvisa eller bevilja statliga ämbetsverk och inrättningar, kommuner, samkommuner, andra sammanslutningar, stiftelser eller sociala företag sysselsättningsanslag som sysselsättningspolitiskt understöd för verksamhet som förbättrar arbetslösa arbetssökandes arbetsmarknadsfärdigheter och främjar deras sysselsättning samt för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet.

Närmare bestämmelser om användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsätt-

ningsfrämjande verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 kap.

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

1) beslutet om antagning till arbetskraftsutbildning grundar sig på villkoren i 5 kap. 3 § 1 mom.; i ett antagningsbeslut som bygger på personens lämplighet får dock omprövning begäras eller besvär anföras om det gäller någon annan utbildning än den som avses i 5 kap. 7 §,

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 1 § 2 eller 3 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

3) ersättning för rese- och logikostnader på grundval av 10 kap. 1 § 2 mom. eller ersättning för flyttningskostnader på grundval av 10 kap. 2 § 2 mom. har förvägrats genom beslutet, eller

4) beslutet gäller ett avgörande att inte erbjuda kunden vägledning i yrkesval och karriär, träning, prövning, sakkunnigbedömningar och tjänster för att utveckla företags-

verksamhet eller att inte stödja den arbetsökandes frivilliga studier.

Denna lag träder i kraft den 20 .

De bestämmelser om användning av selsättningsanslag för investeringar som gällde när denna lag trädde i kraft tillämpas på verksamhet om vars stödjande ansökan blivit anhängig vid en närings-, trafik- och miljöcentral innan denna lag trädde i kraft.

Helsingfors den 31 oktober 2013

Vid förhinder för statsministern, utrikesminister

ERKKI TUOMIOJA

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice (916/2012) 12 kap. 10 § och 14 kap. 1 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

12 kap.

Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagservice och tillhörande samarbete

Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagservice och tillhörande samarbete

10 §

10 §

Användningen av sysselsättningsanslag för investeringar och annan sysselsättningsfrämjande verksamhet

Sysselsättningspolitiskt understöd och användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet

Inom gränserna för statsbudgeten kan arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån anvisa eller bevilja statliga ämbetsverk och inrättningar, kommuner, samkommuner, andra sammanslutningar, stiftelser eller sociala företag sysselsättningsanslag för investeringar och annan sysselsättningsfrämjande verksamhet.

Inom gränserna för statsbudgeten kan arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån anvisa eller bevilja statliga ämbetsverk och inrättningar, kommuner, samkommuner, andra sammanslutningar, stiftelser eller sociala företag sysselsättningsanslag som sysselsättningspolitiskt understöd för verksamhet som förbättrar arbetslösa arbetssökandes arbetsmarknadsfärdigheter och främjar deras sysselsättning samt för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas det bestämmelser om

Närmare bestämmelser om användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

- 1) statsunderstöd som av sysselsättningsanslag beviljas för investeringar och om anslag som anvisas av sysselsättningsanslagen,
- 2) sysselsättningsanslag som enligt planerna ska användas för statens egna investeringar,
- 3) användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet som avses i 1 mom.

14 kap.

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

1) beslutet om antagning till arbetskraftsutbildning grundar sig på villkoren i 5 kap. 3 § 1 mom.; i ett antagningsbeslut som bygger på personens lämplighet får dock omprövning begäras eller besvär anföras om det gäller någon annan utbildning än den som avses i 5 kap. 7 §,

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 1 § 2 eller 3 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

3) ersättning för rese- och logikostnader på grundval av 10 kap. 1 § 2 mom. eller ersättning för flyttningskostnader på grundval av 10 kap. 2 § 2 mom. har förvägrats genom beslutet,

4) beslutet gäller sådana sysselsättningsanslag enligt 12 kap. 10 § 2 mom. 2 punkten som beviljas för statens egna investeringar, eller

5) beslutet gäller ett avgörande att inte erbjuda kunden vägledning i yrkesval och karriär, träning, prövning, sakkunnigbedömningar och tjänster för att utveckla företagsverksamhet eller att inte stödja den arbetssökandes frivilliga studier.

14 kap.

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

1) beslutet om antagning till arbetskraftsutbildning grundar sig på villkoren i 5 kap. 3 § 1 mom.; i ett antagningsbeslut som bygger på personens lämplighet får dock omprövning begäras eller besvär anföras om det gäller någon annan utbildning än den som avses i 5 kap. 7 §,

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 1 § 2 eller 3 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

3) ersättning för rese- och logikostnader på grundval av 10 kap. 1 § 2 mom. eller ersättning för flyttningskostnader på grundval av 10 kap. 2 § 2 mom. har förvägrats genom beslutet, eller

4) beslutet gäller ett avgörande att inte erbjuda kunden vägledning i yrkesval och karriär, träning, prövning, sakkunnigbedömningar och tjänster för att utveckla företagsverksamhet eller att inte stödja den arbetssökandes frivilliga studier.

Denna lag träder i kraft den 20 .

De bestämmelser om användning av sysselsättningsanslag för investeringar som gällde när denna lag trädde i kraft tillämpas på verksamhet om vars stödjande ansökan blivit anhängig vid en närings-, trafik- och miljöcentral innan denna lag trädde i kraft.